

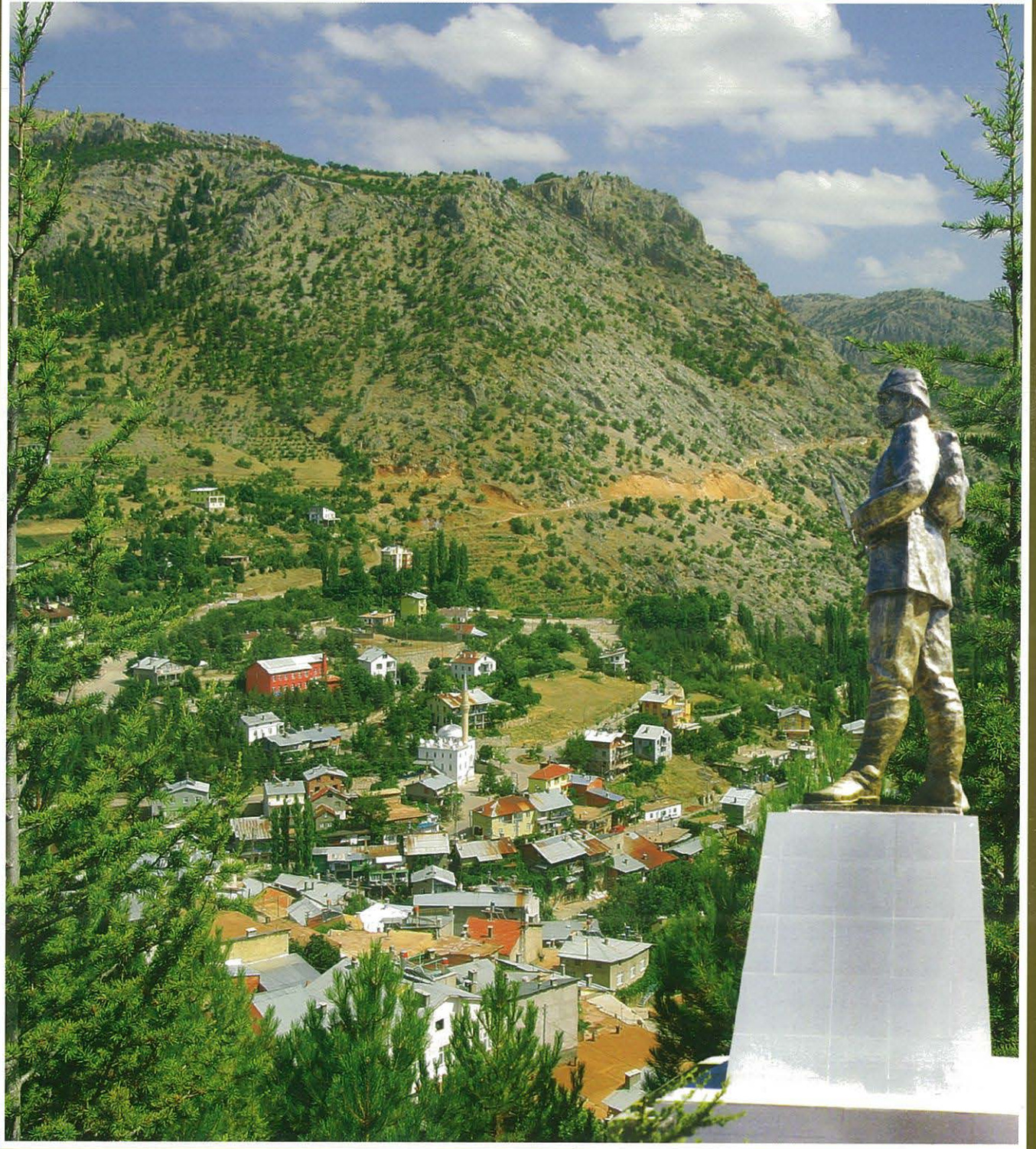

KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Ocak - Şubat- Mart 2015 | Yıl: 18 Sayı: 70

VAKFIMIZDAN BURS ALAN VE ALMAK İSYETEN ÖĞRENCİLERİN DİKKATİNE!

- 1- Vakfımız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Çetmili ve Çetmi kökenli öğrencilerimize burs vermeye devam edecektir.
- 2- Çetmili veya Çetmi kökenli deyince, anası – babası Çetmili ya da ikisinden birisi Çetmili şeklinde anlaşılmalıdır.
- 3- Vakfımız 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında burs için müracaat eden her Çetmiliye değil de ihtiyaç sahibi Çetmililere burs verecektir.
- 4- Vakfımız tarafında bundan böyle başarıyı teşvik edici ve ödüllendirici burslar verecektir. Bu bağlamda 2015-2016 öğretim yılı başlarken **ÖSYM** sınavında sıralamada
 - a) İlk bine giren öğrencilerimize 500TL / ay,
 - b) 1001-10.000 arasında yer alan öğrencilerimize 400 TL / ay,
 - c) 10.000-20.000 arasında yer alan öğrencilerimize 300 TL / ay
 - d) 20.000-30.000 arasında yer alan öğrencilerimize 200 TL / ay burs vermeyi, bunu da öğretim süresince sürdürmeyi kabul ve taahhüt eder.
 - e) Sıralamada 30.000'den sonra gelen öğrencilerimizden kimlere burs verileceği, miktarının ne olacağı, oluşturulacak komisyonumuz tarafından vakıf imkanları da dikkate alınarak belirlenecektir.
 - f) Ayrıca eğitim komisyonumuz Çetmi'deki okullarımızla temas kurup, zeki, kabiliyetli, okuyabilecek öğrencileri tespit ederek, onların da okutulması vakfımızca desteklenecektir.

VAKIF YÖNETİM KURULU

VAKFIMIZ ARACILIĞI İLE BURS VERMEK İSTEYEN HAYIRSEVERLERİN DİKKATİNE!

*Hayırsever ve imkan sahibi
hemşerilerimiz, vakfımız vasıtası ile
mesleği ve okuyacağı okul belirtilerek
burs verebileceği gibi,
bunları belirtmeden*

**"BEN ÇETMİLİ ÇOCUKLARA BURS
VERMEK İSTİYORUM "**

*deyip, vereceği bursun miktarını, kaç
kişiye vereceğini belirleyip vakfımız
aracılığı ile burs verilebilirler.
Yönetim kurulu olarak hayırsever,
imkan sahibi, gani gönüllü
hemşerilerimizi göreve çağırıyoruz.*

VAKIF YÖNETİM KURULU

MEHMET ÖNDER BURSU

*Mehmet Önder' in evlatları olarak
babamız adına İ.T.Ü İnşaat
Mühendisliği Fakültesinde
okuyacak
Çetmili bir kardeşimize vakfımız
aracılığı ile öğrenim süresi
boyunca
geçerli olmak üzere ayda 250-TL si
karşılıksız*

MEHMET ÖNDER
*bursu vermek istiyoruz.
İlgilenenlere saygı ile duyurulur .*

EVLATLARI:
**MUSTAFA-ZEYNEP-
ABDURRAHMAN ÖNDER**

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN
Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü

ABDURRAHMAN ÖNDER
0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi
Kerim BOZDAĞ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU
Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Mehmet BALCI
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER
Çetmi | Mehmet SEÇEN
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ömer KOÇ
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCİ

**YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN
İRTİBAT**

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17
e-posta
kerim.bozdag@gmail.com
halbozel@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN
Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi
Hesap No: 2538261-1

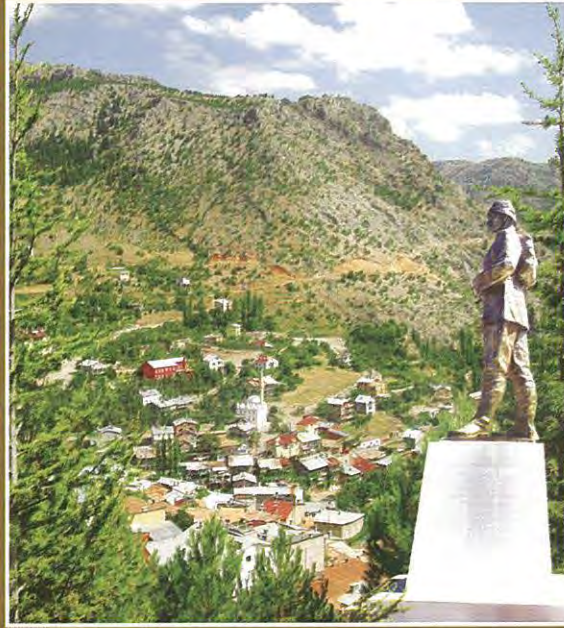
ADRES
Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE
BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.

Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82

BASKI TARİHİ
Mayıs 2015

ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI YAYIN ORGANI

İÇİNDEKİLER

Başlarken /Abdurrahman Önder.....2	Rahle-i Tedris /Mehmet Balcı.....26
Zaman Olur ki /Kerim Bozdağ.....5	Misafir Kalemler /Salih Bahadır.....27
Çetmi'nin Sesi'nden /Hüseyin Alp Özel.....6	Çetmi'den Haberler /Mehmet Seçen.....29
Hayat Safham /Şükrü Karaca.....8	Değerlerimiz /A. Binnur Uysal Erzurum...30
Bir Çanakale Hikâyesi /Çetmi'nin Sesi'nden.....11	Genç Kalemler /Ramazan Yerlikaya.....31
İnsanın Yaradılışı /Dr. Ali Özel.....12	Mazideki Canlar /Dergi Dağarcığından.....33
Mazidaki Canlar /Dergi Dağarcığından.....15	Genç Akademisyenler /Hasan Ali Polat.....34
Osman Arı ile Röportaj /Kerim Bozdağ.....16	Rahmet Ola /Niğmetullah Uçar.....42
Bir Düş Görsem /Nurettin Özel.....22	Gurbetteb Haberler /Abdullah Gökgün.....43
Birliktelik /Yakup Yerlikaya.....24	Çocukça /A. Tuğrul Akkoca.....44
Rahmet Ola /Niğmetullah Uçar.....25	Göç Gavıdı Göç Kömbesi /Şeref Çilek.....46
	Hac Yolculuğu /Abdullah Gökgün.....47

ABDURRAHMAN
ÖNDER

abdurrahmanonder@hotmail.com

Herkes kafasının bir köşesine silinmeyecek şekilde kazınsın. Vakıf bir şahınsın, bir zümrenin vakfı değil ÇETMİLİLERİN VAKFI. Dergi bir şahınsın bir zümrenin dergisi değil ÇETMİLİLERİN DERGİSİ. Şunu kimse unutmasın; Allah rızası için yapılan faaliyetlerin karşılığı sadece ALLAH' tan beklenir ve istenir. Kendisine bile doğru dürüst hayrı olmayan aciz kullardan beklenmez ve istenmez.

Değerli okuyucu; Çetmi'nin Sesi Dergisi'nin yeni bir sayısından (70. Sayı) sizlere merhaba demenin mutluluğunu yaşıyorum.

Hemen sözlerimin başında inşallah dergimiz 700.sayısına da ulaşır temennisinde bulunmak istiyorum. Bizler görürmüyüz görmezmiyiz bilmiyorum. Çağımızda ortalama insan ömrünü göz önünde tutarsak büyük ihtimalle görmeyiz. Bunları söylerken hemen aklıma şunlar geliveriyor. Acaba 700.sayı neye basılacak? Yoksa sanal âlemde mi çıkacak? Belki de 700.sayı ellerine alan torunlarımız dergimizin bu sayıları ellerine geçse karşılaştırsalar dedelerimizin çıkardığı dergiye bak böyle dergi mi olur? Diye soracaklar.

Geçenlerde dergimizin 1.sayısı ile 69. Sayısını yan yana koydum. Burada bile ciddi farklar farklılıklar oluşmuş. Bu vesile ile bu dergiyi çıkarmaya karar verenlere, emeği geçenlere huzurunuzda bir kez daha teşekkür ediyorum.

Derginin basımı aşamasında bende diğer yazarlar gibi yazımı yazıp genel yayın yönetimine gönderiyorum. Onlar yazıları ayrıca resimliyorlar. Benim 69.sayıdaki yazıma bizim üç Mehmetlerin resmini koymuşlar. Bu benim tercihim değildi. Genel yayın yönetmenimize o resmi benim yazıma koyduğundan dolayı çok teşekkür ediyorum.

Çetmi'ye ve Çetmili'ye hizmet etmiş (ikisi yaşıyor Allah uzun ömürler versin. Biri biliyorsunuz vefat etti. Allah rahmet eylesin.) Üç Mehmet'in fotoğrafını koymuşlar. Çok etkilendim.

Aklıma daha önce yine Çetmi'nin Sesi dergisi için yazdığım "Bizim Mehmetler" isimli yazı geldi. Bende yazımda dayım küçük Mehmet Arslan'ın vefatı sebebiyle bizim Mehmetleri yazmıştım. Bunlar sırası ile Topçu Dayı (Mehmet Taşpınar), Gölükçü Dayı (Mehmet Koç), Keleş Dayı(Mehmet Akcan), kaybolan ölüsünden dirisinden haber alamadığımız dayım Mehmet Arslan(Köse Mehmet) ve o kuşağın en seçkin siması, fedakarlık abidesi yaşı benden çok küçük olmasına rağmen canı gönülden dayı dediğim dayım küçük Mehmet Arslan. Evet, gördüğünüz gibi bir resim beni nerelere götürdü. Hepsi nur içinde yatsın. Rabbim üç Mehmetlerden yaşayan iki Mehmet' imize de sağlıklı, hizmet ve ibadetle dopdolu uzun ömürler versin.

Değerli okuyucumuz; malumunuz olduğu üzere vakıf faaliyetleri devam ediyor. Allah' ın izniyle de devam edecektir. Bizde yönetim kurulu olarak üstümüze düşenleri elimizden geldiğince yapmaya gayret ediyoruz. Bu vesile ile yönetim kurulumuzun hiçbir Çetmi' li ile probleminin olmadığını, olmayacağı-

nı, olmaması gerektiğini tekrar belirtmek isterim. Herkes kafasının bir köşesine silinmeyecek şekilde kazınsın. Vakıf bir şahsın, bir zümrenin vakfı değil ÇETMİLİLERİN VAKFI. Dergi bir şahsın bir zümrenin dergisi değil ÇETMİLİLERİN DERGİSİ. Şunu kimse unutmamasın; Allah rızası için yapılan faaliyetlerin karşılığı sadece ALLAH' tan beklenir ve istenir. Kendisine bile doğru dürüst hayrı olmayan aciz kullardan beklenmez ve istenmez. Vakfa bağışta bulunanlar, zekatını vakıf aracılığı ile dağıtanlar, vakıf faaliyetlerine katılanlar sadece görevlerini yapmış olurlar. Vakıf yönetim kurulları sadece bunu hatırlatırlar. Kendilerine emanet edilenleri emanet sahiplerine ulaştırırlar. Biz yönetim olarak bunu yapmaya çalışıyoruz.

Bu vesile ile vakfımızın kurucular kuruluna bize vakfı yönetme görevini verdiğinden dolayı bir kez daha teşekkür etmek istiyorum. Meğer uzunca bir süredir sadece hemşerilerimi görmek için Antalya'ya gitmiyordum, Konya'ya gitmiyordum, İzmir'e git-

miyordum, oralara gittim. Hemşerilerimi gördüm, yeni nesli tanımaya çalıştım. Tabi Karaman'daki, İstanbul'daki, Anamur'daki ve yurtdışındaki hemşerilerimiz alınmasınlar. İmkânımız olursa onları da ziyaret edeceğiz. Elimizden geldikçe dilimiz döndüğünce onlara da görevlerini hatırlatacağız. Tanımadıklarımızla tanışacağız hasret gidereceğiz.

Değerli hemşerilerimiz yönetim kurulu olarak kurucular kurulumuzun vermiş olduğu görev doğrultusunda faaliyetler yapmaya çalışıyoruz. Dergi çıkmaya, burslar verilmeye devam ediyor. Ayrıca bu sene 21. Çetmi' liler gününü de Allah izin verirse beraber kutlayacağız.

Önce burslar konusunda başlayarak sizi bilgilendireyim. Evet, vakfımız Çetmi'li ve Çetmi kökenlilere burslar vermeye devam edecek. 2015- 2016 Eğitim- Öğretim yılından itibaren öncelikle teşvik amaçlı burslar vereceğiz. Hemşerilerimiz kendi adına veya bir yakınının adına burs vereceği alanı da belirleyip, vakfa taahhütname vererek de burs verebilecek.

Bir de sayısını ve miktarını kendi belirleyip vakıf aracılığıyla hayrını, hasenatını burs olarak dağıtabilecek. Bunlarla ilgili bu sayımızda geniş açıklamalar bulacaksınız.

Gelelim 21. Çetmi' liler Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü gününün kutlamasına. Yönetim kurulu olarak günün kutlanacağı tarihi tespit ettik. Ancak şartlı bir tespitte bulunduk. Eğer Sayın Başbakanımız Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu günümüze katılabilirse onun katılacağı günde günümüzü düzenleyeceğiz. Kendilerinden randevu talebinde bulunduk. Değişik vesilelerle ulaşmaya çalışıyoruz. Bu senenin seçim yılı olması dolayısıyla ulaşabilmenin Sayın Başbakanımızın aşırı meşguliyeti sebebiyle çok zor olduğunun farkındayız. Eğer ulaşabilirsek, o da gelmeyi kabul ederse onun teşrif edeceği bir günde 21. Çetmi' ler gününü düzenleyeceğiz. Bu gerçekleşmediği takdirde 21. ÇETMİLİLER SEVGİ DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ GÜNÜNÜ 21-22-23 Ağustos 2015' te ÇETMİMİZDE DÜZENLEYECEĞİZ.

Bolay Kayası'ndan Çetmi'ye bakış...

Yaşar Akbay, Merhum Mahmut Öztürk, Merhum Mehmet Tıkır, Merhum Celil Ünal, İsa Yıldırım ve Metin Yıldırım

Değerli okuyucumuz vakfımızın şu anda 140 kurucu üyesi bulunuyor. Vakfımızla ilgili her türlü karar bu organ vasıtası ile alınıyor. Maalesef bazı kurucular kurulu üyelerimizin böyle bir organın üyesi olduklarından bile haberi yok veya böyle söylüyorlar. Bizde yönetim olarak bunu netleştirmek istiyoruz. Yönetim kurulumuz her kurucu üye ile tek tek görüşüp kurucular kurulu üyesi olmak isteyip istemediğini herkese tek tek sorup rızasını alacak, sehfen veya rızası hilafına kurul üyesi olmuş hemşerilerimiz tespit edilecek ve kurucular kurulumuza sunulacak.

Ayrıca yönetim kurulumuz Konya' da vakıf merkezinde bir danışma kurulu toplantısı düzenlendi. Vakıf senedinden, vakıf faaliyetlerine kadar her şey tek tek görüşüldü, tartışıldı. Yönetim kurulumuz orada alınan tavsiye kararlarından azami istifade edecek.

Değerli okuyucu bu sene ilk

kez Çetmililer gününden evvel, gelebilen Çetmililerle Çetmi dışında bir buluşma gerçekleştireceğiz. İzmir' de ikamet eden değerli hemşerilerimiz, ağabeyimiz Şükrü Karaca'nın teklifi idi. Hemşerilerimizden büyük kabul gördü. 24 Mayıs 2015 tarihinde ÇETMİLİLER ÇANAKKALEDE ŞEHİTLERİNİ ZİYARET ETMEK ÜZERE BULUŞUYOR. Her şehir kendi organizasyonunu kendisi yapıyor. Buluşma yerimiz 24 Mayıs sabahı saat 06.00- 07.00 arası GELİBOLU. Değerli ağabeyimiz Şükrü KARACA' nın rehberliğinde şehitlikleri ziyaret edeceğiz. Mutlaka katılmasın.

Değerli okuyucu sizleri bazı vakıf faaliyetlerinden de haberdar edelim. Antalya'lı hemşerilerimiz eski adıyla Zeytinköy' de vakfın irtibat bürosunu açtılar. O mekanı eski köy odaları tarzında değerlendirecekler. Bu vesile ile yer sahibi hemşerimiz ve vakıf yönetim kurulu üyemiz Hüseyin YILDIZ' a ve diğer katkıda bulunan hemşer-

rilerimize teşekkür ediyorum. İnşallah açılan irtibat bürosu Allah indinde makbul olan faaliyetlerin yapıldığı bir yer olur.

Bu sene yapacağımız 21. Çetmililer gününde de kermes düzenleyeceğiz. Çetmi de yapacağımız kermesi koordine etmek üzere ablamız, yengemiz, Çetmi sevdalı bir hayırsever hanıma görev teklif ettik. O da sağ olsun kabul etti. Evet, Çetmililer günündeki kermesimiz bu sene yiyecek ve giyecek kermesi olarak düzenlenecek ve eski yönetim kurulu üyemiz, kurucular kurulu üyemiz sayın Hayriye KOÇ kermes koordinatörümüz olarak görev yapacak. Kendisine teşekkür ediyor başarılar diliyoruz. Diğer Çetmi' li hanımları da hayır faaliyetlerine katılmaya davet ediyoruz.

Değerli okuyucumuz yazımı biraz uzattığının farkındayım. Bunları size aktarmam gerekiyor. Beni mazur göreceğinizi umuyor, 71. Sayıda buluşmayı diliyorum. Allah' a emanet olunuz.

Bizim çocukluk yıllarımız bir başkaydı. Köy kış zamanlarında bembeyaz karlar ile kaplanır, dağ taş bembeyaz olurdu. Evlerin damlarından kürenen karlar daracık sokakları kaplar, neredeyse damlara kadar birikirdi.

Geceleri sanki gökyüzündeki tüm yıldızlar birer kandil gibi gözlerimizin önünde ışıldardı. Ahırlarda beslenen hayvanlar bir başka alemdi. Koyun, keçi, inek, dana, katır, öküz, eşek, kedi, tavuk her ne varsa onların tamamı ile iç içe yaşamak. Yeni doğmuş bir oğlağın veya kuzunun melemesi, ineklerin mülümesi, eşeklerin anırması, horozların ötmesi. Evlerde genelde ocak başlarında yanan ateşin karşısında oturmak, idare veya lamba ile aydınlanmak... Sokaklarda elektirik yoklугundan çıra ile gidip gelmeler...

Bütün köy bir iki araba ile idare etmesini bilmiştir. Mektebin önüne bir araba geldiği zaman köyün her tarafından sesi duyulurdu. İlkbaharla birlikte yaylalara göçmek bir başka alemdi. Göç gavıtının tadı bir başkaydı. İlk varıldığı zaman yerleşilen obada mevcut taş evler içinde yaşamak, mantar toplamak, keklik yumurtası bulmak yaşadığımız hayata nasıl lezzetler katarı. Geceleri yakılan meydan ateşleri, harmanlara kurulan cingillak gıcırtiları eşliğinde oynanan başka oyunlar. Ot biçmek, odun eylemek, ılık sağlığını seyretmek... Obaya yerleştikten sonra köye seyahatin neşesinde bambaşkaydı. Ya havar sulamaya gideceksin, yada odun taşımaya.

Obadan köye katır eşek yükleri ile taşınan odunların yanında, ekin salısında saman buğday da taşınırdı.

Sıcak yaz günlerinde köyün gençlerinin çimdiği birbirinden güzel böğetler vardı. Bunların başlıcaları Asarcık köprüsünün altı, Gürülevik, Yoka dere, kız böğedi, Harman Böğet gibi yerlerdi. Buralar o kadar güzel yerlerdi ki... Tertemiz berrak sular altında ıslıl ıslıl parlarlardı.

Köyde bağa girildiği zaman üzümler toplanır pekmezler kaynatılırdı. Üzüm çubuklarından yaptığımız tekerleklerin yanına manızalardan yapılmış tekerler de ilave edilirdi. Onlar bizim en güzel oyuncaklarımızdı. Ceviz başşaklamak, sonbaharla birlikte bağlar bahçelerin içlerinde dolaşmak başka bir alemdi.

Köyde çatı diye birşey yoktu. Her evin damları topraktan ve o damlar buğday, kak,curba, tarhana, ceviz, üzüm kurutmak için muazzam sergi alanlarıydı. Damlara atılan yataklarda yatmak ve geceleri kurda kuşa karşı sergiyi beklemek gerekti.

Karların erimesi ile birlikte köyün içi önce çamurlu sularla dolar, yollardan dikkatli adımlarla ilerlemek zorunda kalırdık. Deşdivenlerimiz olurdu. Köyün bağ ve bahçelerine zarar verilmesini önleyici tedbirler için. O zararlılar bir bağ yada bahçeye başı boş bir malın girmesini önlemektir. birde yaşı reşit olmayan çocukların bağ bahçe arasında dolaşmasını engellerlerdi.

ZAMAN OLUR Kİ

KERİM BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

Çocuklar çullu kunduz ile korkutulur, dekecik oyunları ile avutulurdu. Hemen hemen her kadının yanından ayırmadığı bir eğışmeci vardı. Köylü su ihtiyacını köy arasında var olan öç beş çeşmeden sağlardı. Köy odaları gelen misafirlerin ağırlandığı mekanlardı. Sakar apdal bizim çocukluğumuzun efsane adamıydı. Davul zurna eşliğinde sünnet merasimleri tertip edilirdi.

Babalarımız hep yaban ellerde çalıştı... sonra bizler de köyümüzden koptuk. Yaban ellerde yaşamaya mahkum olduk. Şimdi köyde veya bir başka yerde, nerede yaşarsak yaşayalım geçmişin hatıralarından kalma anılarımızın güzelliğinin farkına varıyoruz...

Bu günleri de anacağımız zamanlara doğru koşar adım gidiyoruz. NEREYE gittiğimiz belli!.

ÇETMİ'NİN SESİ'NDEN...

HÜSEYİN ALP
ÖZEL

halbozel@hotmail.com

Çanakkale Gazimiz Merhum Veli Çavuş Dedemiz yaşamış ve yaşanmış en önemli tanıktır. O zamanlara şahit olan bir Çetmili anlatıyor; "Kösürelilik Yaylasındaki Han civarından 70 Çetmili'yi Çanakkale için uğurladık. İçlerinde daha çocuk yaşta olanlar vardı. Benim bildiğim o kfileden dönen olmadı. Hepsi şehitler kervanına katıldılar. Analar, gelinler, kardeşler karalar bağladı. Amma elden ne gelir, Vatan sağ olsun dendi..."

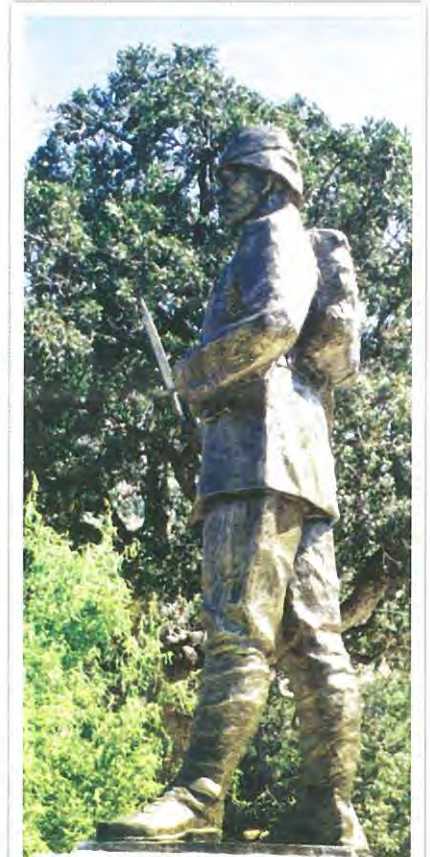
Değerli okurlarım ve kıymetli hemşehrilerim,

Yeni bir sayıyla sizlerle. Zaman su gibi akıyor, ona ulaşmak, onu yakalamak imkansız gibi. Kendi çapında bir şeyler yapmış, bundan sonra da yapaya devam edecek olan elinizdeki bu dergi görünenin aksine, bir hayli emeğin ve de çabanın ürünüdür. Bunun kösteklenmek yerine desteklenmesi gerekir.

Bu sayıda da; sağ olsunlar aynı yazar kadromuz kendi köşelerinde bizleri değişik konularda bilgilendirip aydınlatıyor. Yeni yazarlarımız; Binnur Hanım, Ramazan ve Yakup Beğ kardeşlerime şimdiden teşekkürlerimi sunuyorum. İnşallah yine yeni sayılarda beraber oluruz...

Bu sene Çanakkale Zaferinin 100. Yıldönümünü idrak ediyoruz. Türk Milleti Çanakkale Muharebelerinde varını yoğunu ortaya koyarak bir destan yazmıştır. Bu destan şanlı tarihimizin dönüm noktalarından birisidir. Merhum Mehmet Akif'in benzetmesiyle Bedir Savaşı kadar anlamlıdır. Hem madde yönüyle hem de sosyal ve siyasal yönüyle en çok yazılan, konuşulan ve anlaşılmaya çalışılan savaştır. Bir ölüm kalım mücadelesidir. 253 bin şehidimizin canlarıyla ve mübarek kanlarıyla yazılan bu destan bu günlerde özellikle ve bilinçli bir şekilde efsaneleştirilmeye çalışılan bir hikayeler kurgusu değil, gerçek bir kahramanlıktır...

Çanakkale Savaşı; hem içteki hem de dıştaki dostların ve hasımların gerçek yüzlerini ortaya koyduğu bir mahşer meydanıdır. Birinci Dünya Savaşında neredeyse farklı on cephede savaşan bu aziz milletin evlatları, tarihi kayıtlara göre milyonları aşan sayıda şehit vermişlerdir.

**Çanakkale Gazisi
Veli Çavuş Dedemizin
Çetmi'deki anıtı**

**Ruhları şâd mekanları
cennet olsun.**

Çanakkale Muharebelerine giden İstanbul Lisesi öğrencilerinin hatırasına...

Osmanlı ve İslam coğrafyasının farklı kesimlerinden; delisiyle velisiyle, genciyle yaşlısıyla, kadınıyla kızıyla hatta ortaokul ve lise çağındaki çocuklarıyla İslâm'ın Sancağı uğruna canlarını ortaya koymuşlardır.

Bizim yöremiz olan; Boz-kır, Hadim, Ermenek ve Karaman'dan kabileler halinde insanlar bu AR-NAMUS mücadelesine katılmışlardır. Çanakkale Gazimiz Merhum Veli Çavuş Dedemiz yaşamış ve yaşamış en önemli tanıktır. O zamanlara şahit olan bir Çetmili anlatıyor; "Kösürelık Yaylasındaki Han civarından 70 Çetmili'yi Çanakkale için uğurladık. İçlerinde daha çocuk yaşta olanlar vardı. Benim bildiğim o kfileden dönen olmadı. Hepsı şehitler kervanına katıldılar. Analar, gelinler, kardeşler karalar bağladı. Amma elden ne gelir, Vatan sağ olsun dendi..."

Çanakkale Savaşları aslında kadim "HİLAL-HAÇ" mücadelesinin en son örneklerinden birisidir. Hiç kuşku yok ki tarihin en büyük savaşlarında birisi olan 1. Cihan Harbinin en önemli aşaması ve cephesidir. Çanakkale Muharebesi; bu vatanın, bu medeniyetin ve bu inancın kilit noktasıydı. Eğer bu mücadele hafife alınsaydı, anahtar Haçlının eline geçer; bütün iman ve inanç kalelerimiz bir bir yıkılıp, yakılıp yok olup giderdi.

Canab-ı Allah'ın izni kere miyle Alparslan Dedemizle kapıları Millete ve Ümmete açılan bu topraklar, tekrar "Diyar-ı Mümin olmaktan çıkıp Diyar-ı Küfür'e" dönüştürülebilirdi. Eğer Çanakkale geçilip İstanbul işgal edilseydi; Zalim Rus Çarlığına batının yardımı ulaşacak, ihtilal önlenecekti. Sonuçta Asya'nın sonuna, Afrika'nın dibine kadar MİLET-İ AHMED sürülmeye yok edilmeye ça-

lısılacaktı. Savunulan sadece bir boğaz değil bütün Alem'i İslamdı.

Bu aziz Milet tarihte hiçbir zaman devletsiz ve başıboş kalmamıştır. Dahası dost ve kardeş kavimlere her zaman önder, ibret ve örnek olmuştur. Bunun yegane sebebi Milli ve Manevi algımız anlayışımızdır. Bu günler de bu bilince çok ihtiyacımız var.

Bize bu vatani emanet eden aziz şehitlerimiz; sizler sayesinde gözlerimiz ay-yıldızlı bayrağı, kulaklarımız Bilal sedası ezanı, ayaklarımız özümüz olan mübarek toprağa şahitlik ediyor. Sizlere minnettarız.

Bütün şehitlerimizi, gazilerimizi ve gönül erenlerimizi rahmetle, minnetle ve hürmetle selamlıyorum. Allah onlardan razı olsun. Bizleri onlara layık; evlat, kardeş, yar, yaren eylesin.

Yeni bir sayıda buluşmayı temenni ediyoruz. SELAM ve DUA ile...

ŞÜKRÜ KARACA

gazisukrukarakac@gmail.com

Veli Çavuş, Balkan Harbinde Bulgarlar, Çanakkale'de İngiliz ve Fransızlar, İstiklâl Harbi'nde de Yunanlılar ile çarpışa-çarpışa yirmi yılını askerlik yaparak vatana olan hizmetini ödemiştir. Kendisinin hatıralarını dinleye-dinleye millî şuur kazanarak büyüdüğümü yeri gelmişken ifade etmeden geçemeyeceğim.

Babam "Ağa" lâkabıyla maruf olan **Halil Karaca** olup, annem de "Kuru" (kızı) **Ayşe** lâkabıyla çağrılan Ayşe Karaca'dır. Babama, bazı hemşehrilerimiz istihza ile "**Dana Halil**" diyorlarsa da, (bak: *Târihî Örneklerle ADLARI-MIZ*, *Aydil EROL*, S: 110) aslında "**Dânâ**", Oğuz Beğlerinden birisinin adı olup, 1) Malûmatlı, bilgili, bilici, âlim, bilgin. 2) Erkek adı. 3)İnek yavrusu, Küçüğüne "Buzağı", büyüğüne erkek olursa "Tosun", dişi ise "Düve" denir. "**Tana**" ise, Dügme (oyratlarda) manasındadır.

Yapmış olduğum araştırmalara göre baba tarafından aile seçeremiz "Jenoroji", şimdilik "**Zeynepoğulları**" sülâlesinden Büyükbabam (Dedem) **Hacı** (babamın babası, D:1312- Ö: 1332), Onunda babası **Halil**, Halil'in de babası **Ahmet**'e kadar gider. Hacı dedem, babam henüz dört yaşında iken vefat etmiştir. "**Borazan**" namıyla maruf Mehmet, **Ahmet**, "**Veli Çavuş**" namıyla anılan **Veli**, **Hasan** ve **Mustafa** olmak üzere altı kardeş imişler. Veli Çavuş, ağabeyi Ahmet'in, Çanakkale Muharebeleri esnasında, düşman tarafından atılan bir top mermisiyle mevzi içinde parçalanarak şehid oluşunu gözleriyle görmüştür. Veli Çavuş, Balkan Harbinde Bulgarlar, Çanakkale'de İngiliz ve Fransızlar, İstiklâl Harbi'nde de Yunanlılar ile çarpışa-çarpışa yirmi yılını askerlik yaparak vatana olan

hizmetini ödemiştir. Kendisinin hatıralarını dinleye-dinleye millî şuur kazanarak büyüdüğümü yeri gelmişken ifade etmeden geçemeyeceğim.

Anneme "**Kurukızı**" denmesinin sebebi ise, babasına "**Kuru Mehmet**", halasına da (ayrıca benim babaannem oluyor) "**Kurukızı**" veya "**Kuru Fadime'si**", dedesine de "**Kuru Mustafa**" denmesinden ileri gelir. Bunların cümlesi Çetmi'de doğmuşlardır. En büyük dedem "**Kuru Mustafa**", Mersin'in Mut ilçesine ekin biçmeye giderken, Karaman'ın **Balgusan Yaylası**'nda, çeşmenin başında vefat etmiştir. Kabri orada olup, çevreden "**Kuru'nun Mezarı**" diye anılır. İlk torunu olmam münasebetiyle büyük sevgi ve şefkatine nail olduğum Oğlu "**Kuru Mehmet**" dedem ise, kendi çapında "**din adamı**" olup, İmam-Hatiplik ile iştigal ederdi. Tarsus ilçesinde bu vazifesi esnasında, Ezan-ı Muhammedî okuyup da, minarenin şerefesinden inerken düşüp, şehit olmuştur; O'nun da mezarı Tarsus mezarlığındadır.

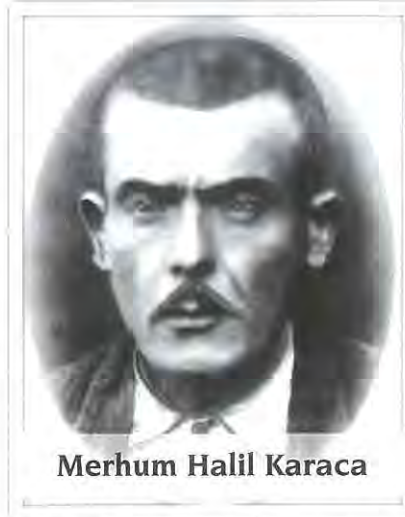
Resmî müesseselerde yaş kayıtları nüfus cüzdanı nazar-ı dikkate alınarak yapıldığından, İlkokul'a 1958-59 öğretim yılında Çetmi İlkokulu'nda başladım. İlk yıl, babam ile ilk muallimim olan İsmail KILINÇ'ın aralarında ki anlaşma üzerine sınıfta bıraktım. 1963-64 öğretim yılında da mezun olup, ara vermeden Taşkent Ortaokulu'na kayıt yaptırıp. Yukarıda da ifade

ettiğim gibi, ilk muallimim olan İsmail Kılınç Bey idi. Hadim ilçesine bağlı **Korulan** Köyü'ndendi. Bana okuyup yazmayı sevdiren bu aziz insan, yıllar sonra Enstitüsü öğrencisi olduğum bir zamanda ziyaretime gelmek lütunda bulunduğuş zaman, çok duygulanmışım. İsmail Kılınç Bey, zaman zaman siyasî sahneye de (A.P. Konya Milletvekili aday) çıkmış olmasına rağmen kazanamamış, tekrar maarifdeki vazifesine dönmüştür.

Bizim Ortaokula kayıt yaptırdığımız zamana kadar, Cumhuriyet tarihinde köyümüzden, Güzel Sanatlar Genel Müdürü Mehmet Özel başta olmak üzere, birisi askerî (Ali ÖZEL) iki doktor (Yusuf AYVAT), Askerî Hastanede bir sivil memur (Aziz ALTAN), bir öğretmen (Mehmet KORKMAZ), bir de polis memuru (Sefer KARADENİZ) çıkmıştı. Bunların haricinde, 1960 İnkilâbında Harbiye'den atılmış olan bir öğrenci (Osman ÖZEL) ilkokuldan sonra okuyanlar arasında bulunuyordu.

Uzun bir aradan sonra, köyümüzden **Mehmet Pekdemir, İsa Koç, İbrahim Tıkır, Veli Yazıcı, Hikmet Balcı, Nuredin Özel** ve bu fakirden oluşan yedi kişi, o zamanlar nahiyemiz olan **Taşkent Ortaokulu**'na kayıt yaptırıp, yatılı olarak tahsil hayatına başlamış olduk. O yılın (1964) yaz aylarında, merhum babama:

"Eğer beni ortaokula göndermez isen bu köyden kaçır, sizi terk ederim!" Diyerek, çocukça tehdit ettiğimi hatırlıyorum. Babamın, annemle istişare ettiğini sanıyorum ki, muvafakat gösterip, o sene ortaokul müdürü **Refik Dikici**'nin hususî gayretleriyle

Merhum Halil Karaca

okula eklenmiş olan pansiyona, yatılı olarak girdim. Okul binasının zemin katındaki geniş bir odada, iki katlı somyalarda yatıyorduk.. Günlük yiyeceklerimizi, sömestri başında temin edip, katırlara yükleyerek okulun bulunduğu Taşkent'e getiriyorduk. Bu yiyeceklerin çeşit ve miktarları, yanılmıyorsam 10 kg. Kuru fasulye, Nohut, Bulgur; Makarna, 3 kg. Mercimek, 25 kg. Soğan, 40 Kg. Patates 5 kg. Tereyağı, 5 kg. Kıyma (Kavurma), 5 kg. Pekmez, 500 kg. odundan ibaretti. Bunun yanı sıra, diğer gıda maddelerinin temini ve ahçı ücreti ve yatakhane masrafı olarak, her halde yıllık 500 TL. Nakit bir para da veriyorduk.

Derslerimde pek başarılı olan bir öğrenci değildim. Bir üst sınıfa, Eylül ayı içerisinde yapılan **"Bütünleme"** imtihanları ile geçebiliyordum ki, en fazla üç dersten "Bütünleme"ye kalınabilirdi. Aksi takdirde, direk kalınıp, sınıf tekrarı yapılırdı. Burada şu hakikati belirtmek mecburiyetindeyim: Gerek bizim Çetmili'lerin olsun, gerekse diğer öğrencilerin tahsil yapabilmelerini sağlayıp, bize büyük destek ve gayret veren öğretmenlerimiz arasında en başta Okul müdürümüz **Refik Dikici** Bey ve İsmail Müştak Korulu Bey ile Şükran Altınoluk Hanımın hakkını, asla unutamayız.

Merhume Ayşe Karaca

Gurbete ilk çıkışım sebebiyle anne ve baba hasreti çekiyor, başta bu yüzden olmak üzere de derslerimde pek başarılı olamıyordum. Çünkü zihnim hep aile çevresinde ve köyde dolaşıyordu. Hâlbuki okuyup, kendini şu veya bu meslekte yetiştirmiş bir Türk münevveri olmayı ne kadarda çok istiyordum.

Matematik dersini o kadar çok seviyordum ki, muallimimizin sorduğuş her soruyu mutlaka doğru olarak cevaplandırıyordum. Bir gün "Roma rakamları" ile alâkalı bir soruyu, kendi isteğim üzerine cevaplandırmak üzere tahtaya kalkmış, heyecandan mı, yoksa bir başka sebepten ise de yanlış yapmışım. Şükran Hocanın **"-yanlış oldu!..."** ikazıyla, benim ruhum sarsılmış, adeta dünyam yıkılmıştı. Artık bu günden itibaren de, matematik derslerini anlayamıyor hale geldim ve **"yazılı"** ile **"mülâkat"**larda da başarılı olamayıp, matematik derslerinden **"bütünleme"**ye kalmaya başladım.

Burada, aradan yıllar geçmesine rağmen, bugün dahi hayallerimi ve hatıralarımı süsleyen hoş bir vakıayı yazmadan geçemeyeceğim:

Bizim Ortaokul öğrencilik yıllarımızda, 1 cm.den uzun saç

birakmak yasaktı; ancak ikinci smestrinin son bir-iki ayında, okul idaresi, her halde çok temiz ve düzgün olmak şartıyla, (asla sözlü değil) kalpten müsamahalı davranırdı ki, o da 2 cm.yi geçemezdi.

İşte bu msmhli öğrencilerden birisi de bendim. Sa, bakım isterdi; bu yüzden salarım fevkalde itina gösterirdim. Bir gün yazılı imtihanı oluyorduk; hocam Şükran hanım yanıma gelerek bana, adeta fısıltı halinde:

"-Şükrü, ne güzel saçların var." dedi ve saat kordonuna yaklaşık 2-3 cm. uzunluğunda-ki altun zincir ile tutturulmuş olan çeyrek altının bulunduğu sol elinin yumuşacık parmaklarıyla, şakaklarımdan başlayarak saçlarımı okşamaya başladı. Çocuktum; böyle bir şey ilk defa başıma geliyordu. Annemin haricinde, bugüne kadar beni hiç bir kadın sevip saçlarımı okşamamıştı. İşte bu yüzden yüzüm kızarmış, yanaklarım al al olmuştu. Hocam saçlarımı okşamaya devam ettikçe, yüzümden terler akmaya başlamıştı.. Şimdi ise hayali bile cihan değer.

Bir husus da ş idi: Talebe veya sivil olan Taşkentli ocuklar bizleri daima hor görüp, **"köylü"** oluşumuzla adeta alay ederlerdi.

Başarısızlığımıza büyük tesiri olan bir diğer husus ise, fazlaca **"fakir-fukara"** oluşumuzdu. Babamın beni okutmak istememesi, daha doğrusu **"okutmamak"** değil de, Ortaokula göndermek istememesinin yegne sebebi, fakir oluşumuzdan kaynaklanıyordu. Babamın ayda, çoğu kere iki ayda bir yaptığı ziyaretleri esnasında bana vermiş olduğu harçlık miktarı, ancak 250 kuruş

olurdu. Ortaokul son sınıfta bu miktar 750 kuruşa, pek nadiren de 10 TL'ye çıkmıştı. Yoktu ki, fazla versin. Zaten babam da bu ezikliğin içinde kıvranıyordu. Çünkü bana harçlık vermek istediği zamanlar, 250 kuruşu avucuma sıkıştırırken sesi titrer, adeta ağlamaklı bir hal alırdı.

Bahardan itibaren yaz aylarında kendi kıraç arazilerimizden kaldıracakımız mahsullerle ilgilenip, kış aylarında da Antalya'ya çalışmaya giderdi. İnşaat temelleri ile bahçe olacak taşlıklı arazilerin kirizma içlerinde çalışarak

8 ile 10 Lira arasında değişen yevmiye ve buna karşılık -bir orta mektep de olmak üzere ikisi tahsilde beş evlt- Babaannem ile birlikte toplam sekiz nüfusun hayat idmesi. Aile reisi olmak kolay mıydı? Yemeyip yedirecek, giymeyip giydirecek-sin... Yüce bir tezahürün ifadesi olan bu yüksek fedakrlık **"her"** kişinin değil, aksine **"er kişi"**nin harcı idi. Bu haslet büyük Türk hakanlarının hemen-hemen hepsinde mevcuttur. Türk Mill kültüründe, buna **"Devlet Baba"** geleneği denir.

enerjisini tüketip duruyordu. Lkin başka yapabileceği bir işi veya mesleği de yoktu ki alışabilsin. İnşaat bodrumlarında, günlerce minder olarak kullandığı tahtalar üzerine serilmiş imento torba kğitlerinin üzerinde yatması, belki de yıllar sonra tutulacakı amansız hastalığa zemin ve fırsat hazırlayıp durmuştu. Rahmetli babam, acaba bunun farkında değil miydi? Kim bilir... Şurası da bir hakikattir ki, yanlış olmakla birlikte, iktisatlı olmak düşüncesi bunda en büyük amildi.

Aziz Milletimizin büyük Hakanlarından Bilge Kağan:

"-A milletimi tok, çıplak milletimi giydirmek için gece uyumadım, gündüz oturdum!" Demiyor muydu?

Yeri gelmişken belirtmek isterim ki, babamda beni okutabilme aşkı o kadar büyümüştü ki, zaman-zaman:

"-Oğlum, gömleğimi satıp seni gene okutacağım; yeter ki sen oku." Der, gözleri yaşla dolu dolu olunca da boynuma sarılır, beni bağrına basardı.

BİR ÇANAKKALE HİKÂYESİ

Kocadere köyünde büyük bir sargı yeri kuruluyor. Kimi Urfalı, Kimi Bosnalı, Kimi Azerbaycanlı, Kimi Adıyamanlı, Kimi Gürnlü, Kimi Konyalı, Kimi Halepli çok sayıda yaralı getiriliyor...

Bunlardan biri Lapsekinin Beybaş Köyündendir ve yarası oldukça ağırdır. Zor nefes alıp vermektedir. Alçalıp yükselen göğsünü biraz daha tutabilmek için komutanının elbisesine yapışır. Nefes alıp vermesi oldukça zorlaşır ama tane tane kelimeler dökülür dudaklarından.

'Ölme ihtimalim çok fazla... Ben bir pusula yazdım... Arkadaşıma ulaştırın...' Tekrar derin nefes alıp, defalarca yutkunur: 'Ben...Ben köylüm Lapsekili İbrahim Onbaşından 1 Mecidiye borç aldım... Kendisini göremedim. Belki ölürüm. Ölürsem söyleyin hakkını helal etsin'

'Sen merak etme evladım' der Komutanı, kanıyla kırmızıya boyanmış alnını eliyle okşar. Az

sonra komutanının kollarında şehit olur ve son sözü de 'söyleyin hakkını helal etsin' olur...

Aradan fazla zaman geçmez. Oraya sürekli yaralılar getiriliyor. Bunlardan çoğu daha sargı yerine ulaştırılmadan şehit düşüyor. Şehitlerin üzerinden çıkan eşyalar, künyeler komutana ulaştırılıyor.

İşte yine bir künye ve yine bir pusula. Komutan göz yaşlarını silmeye daha fırsat bulamamıştır. Pusulayı açar, hıçkırarak okur ve olduğu yere yığılır kalır. Ellerini yüzüne kapatır, ne titremesine ne de göz yaşlarına engel olamaz...

PUSULADAKİ NOT:

'Ben Beybaş Köyünden arkadaşım Halil'e 1 mecit borç verdim. Kendisi beni göremedi. Biraz sonra taarruza kalkacağız. Belki ben dönemem. Arkadaşıma söyleyin ben hakkımı helal ettim.'

Siz, biz, hepimiz bu olayın neresindeyiz?

İNSANIN YARATILIŞI

DR. ALİ ÖZEL

doktoraliözel@gmail.com

Oysa ateşin karşılığı olan nur, ışık, aydınlık ve tevazu, iddiasız fakat kendinden emin demektir. Ayrıca iblis, toprak görünümlü insanın kalbinde, gönlünde ve ruhunda hangi yüksek değerlerin bulunduğunu sezemeyerek, insana biat etmemiş cehennemden dip bucağını boylamıştı.

Kurana göre insan iki ana unsurdan oluşmaktadır. Birincisi toprak ve su unsuru, ikincisi ruh ve mâna unsuru. Toprak ve su unsuru itibarı ile insan evrimleşmeye, yani zaman içinde tekâmül etmiş olmaya ihtiyacı vardır. İnsanın ruhsal yönü ise Allahın insanlara üflediği bir nefes olup, bir tekâmüle ihtiyaç yoktur ve zaten O nefes tekâmül etmişlerin en üstünüdür.

Yer yüzündeki, insan dahil, nebatat ve hayvan türleri ile bakteri mikrop ve de virüs dahil dediğim gibi tüm canlıların ana unsuru yada ana maddesi olan toprak ve su nereden gelmiştir. Esas sual burada olmalı.

Toprak, kâinat ta mevcut her şeyin bir karışımı, bir harmanlaşmasıdır. Ve toprak tüm canlıların ana maddesidir, olmazsa olmazdır, bunun için TOPRAK ANA OLMUŞTUR. İnsan da bir canlı olduğundan o da ister istemez topraktan, zaten başka bir alternatif de yoktur. Onun için (İNSAN TOPRAKTAN YARATILMIŞTIR SÖZÜ EKSİKSİZ YERİNE OTURMUŞTUR) Bunun anlamı da insanın toprakta bulunmuş olmasıdır. İnsanlar her an yatıp-kalkmaları, giyim-kuşamları ve yiyip-içmeleri ile toprakla iç içedir. Etrafımızdaki her şey toprağın şekil ve biçim değiştirmiş şeklidir.

İnsan ve tüm canlıların temel maddesi olan toprak ve su keлимelerinin Kuranın 59-30-37-5-20 surelerinde geniş olarak yer

bulmakta olduğunu görüyoruz. Ayrıca bu surelerde ve daha başkalarında tüm canlıların su ortamında doğup geliştikleri belirtilmektedir.

Kuranda toprak ve su değişik isimlerle anılmaktadır. Bu isimlerden kısaca bahsedelim. TÜRAB toprağın kuran da geçen isimlerinden biridir. İnsanın yaratıldığı toprağın bir adıdır. Kuranda toprağın başka bir adı da TİN olarak geçmektedir. TİN yapışkan çamur yapıştığı yerden zorca çıkan cıvık çamur, kil anlamına kullanılmış, insanın bu tür bir çamurdan oluştuğu beyan edilmektedir. Ve insanın bu kil-çamurdan yaratıldığı, Kuranın 2-12-61-71-76. surelerinde sıkça tekrarlanmaktadır. İnsanın yaratıldığı toprağın manasını, inceliğini ihtiva ettiği cevherleri anlayamayan İblis, toprağı küçümseyip insana secde etmemişti. İblis topraktan yaratılan insanın üstünlüklerini görüp kavrayamamıştı. Bir kere kendisinin yaratıldığı ateşin dehşetini, yakıp-yıkıp yok ediliğini, ateşin direk cehennemi temsil ettiğini bile kavrayamayan zavalı, insana düşmanlığı iş ve meslek edinmişti. Oysa ateşin karşılığı olan nur, ışık, aydınlık ve tevazu, iddiasız fakat kendinden emin demektir. Ayrıca iblis, toprak görünümlü insanın kalbinde, gönlünde ve ruhunda hangi yüksek değerlerin bulunduğunu sezemeyerek, insana biat etmemiş cehennemden dip bucağını boylamıştı.

Kurandaki toprağın isimlerinden biride SALSÂL dır. Vurulduğu zaman tıngırdarak ses çıkaran iyi kurutulmuş toprak veya o topraktan yapılmış vurulduğu zaman ses veren topraktan yayılmış kıymetli eşya anlamlarında kullanılmış.Salsal kelimesinin başka bir anlamı da fahharmış bu da övülecek.övünülecek eşya demekmiş.Bu görünüşe göre hakir ve kuru bir toraktan yaratılmış olmasına rağmen insanın,çok övünülecek,kıymetli bir varlık oluşunu göstermesi bakımından son derece önemliymiş

Kurandaki toprağın isimlerinden biri de HAM dır.Üzerinden yıllar geçmiş kokuşmuş çamur demekmiş ve insanın böylesi kokuşmuş bir çamurdan yaratıldığı beyan edilmiş.Bunun anlamı herhalde, insana neden yaratıldığını hatırlatıp, büyülenmekten, bencillikten, kendini beğenmişlikten vazgeçip, kendine dönmesini, hatırlatmak olsa gerek.

Türkçemizdeki su kelimesi Kuranda Mehim, Dafik ve nutfe kelimeleri ile ifade edilmiş. Bu kelimelerin manası, yazılış sıralarına göre: Hor ve hakir görülen bir su; fırlayan ve şid-

detle dökülen su;arı ve temiz su,meni,sperm ve deniz anlamlarına da gelirlermiş.Bu Arapça su anlamına gelen üç kelime tıp dilinde erkek döl suyunu yani meniye çağrıştırmaktadırlar.

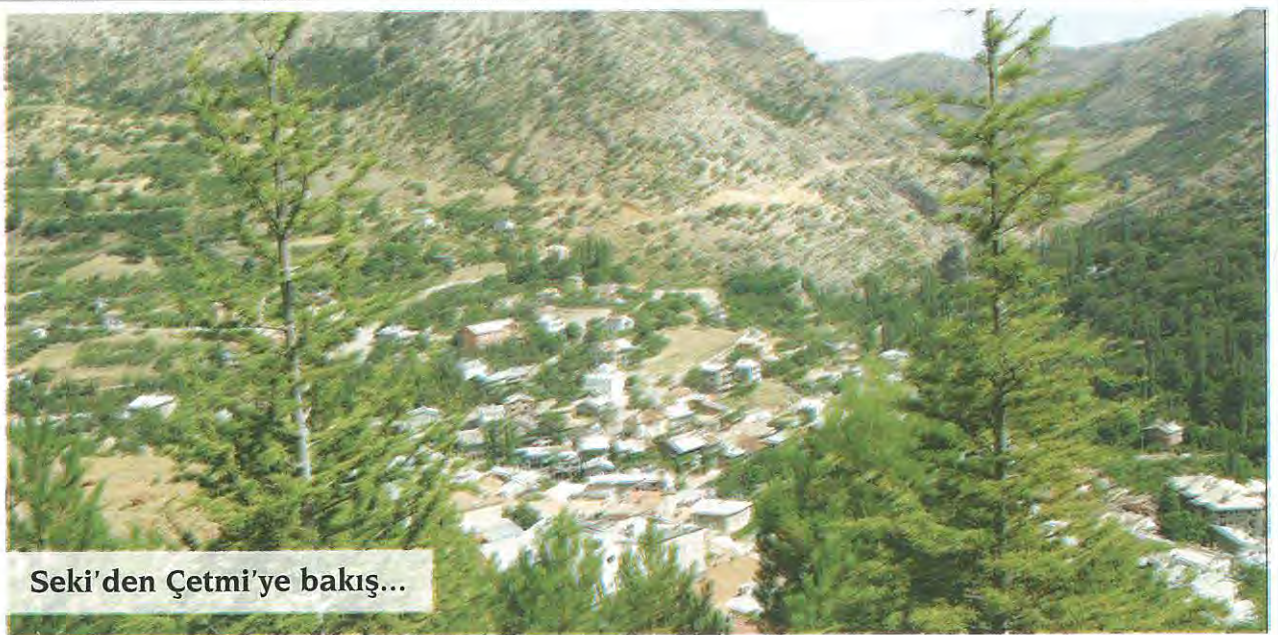
Kuranda insanın yatılışı ile ilgili çok ilginç bir kelimedede ALAK kelimesidir. Bilindiği gibi bu kelime Kuranın ilk inen suresinin de adıdır.Tıpta kan pıhtısına ve ilk yapışıp tutunan Embriyona da bu ad verilir.ALAK in kurandaki anlamı ise:sevgi, sıcak ilgi,aşk, çekişme, didişme kavga, karşı çıkma,kıskanma,çekememe buğz etme,yaklaşıp kucaklaşma şeklinde yorumlanmış.Oysa bütün bu sayıllar biz insanların temel karakterlerini oluşturmaktadır.Meğerse yüce Allah biz insanların tüm karakterlerini kromozomlarımıza kotlamış da bizim haberimiz yokmuş.

Bu kısa yazılanlara ve kuran da da belirtilenlere göre insanın yaratılması dört devreyi kapsamaktadır.1- Toprak evre, 2-Su evresi. 3- İnsana biçim verme evresi. Bu evre embriyonun ana rahmine tutunduktan sonraki evredir. Bu evre sayısız hormonların, enzimlerin nice bilinmeyenlerin etkisi ile ola gelir ve fakat illaki Allahın kontrolünde

olur. BU EVRE YÜCE ALLAHIN ÇİZDİĞİ,KENDİSİNDEN BAŞKA ASLA KİMSENİN ANLAYIP; KAVRAYAMAYA BİR PLAN dahilinde olur. 4-Dördüncü evre ruhun,Tanrısal nefesin üfürülmesi evresi. İMAMI AZAM HAZRETLERNE göre bu Ruh Ana rahmindeki cenine gebeliğin dördüncü ayında üfürülmektedir, O zamana kadar cenin her hangi bir canlı gibidir.

Yüce Allah bu gelişmeleri Secde,Bakara Nisa ve daha bazı surelerde daha net ve kesin olarak şu şekilde açıklamaktadır: Allah odur ki yarattığı har şeyi güzel yarat tı,Ve insanın yaratılışına çamurdan başladı. Sonra onun neslini hor görülen bir usareden, meniden oluşturdu. Sonra ona biçim verdi ve kendi ruhundan üfledi. Sizin için görme, işitme gücü ve gönüller meydana getirdi. Ne kadarda az şükrediyorsunuz diyerek,ve birazda şükürsüzlüğümüzü kınayarak yaradılış evrelerini herkesin anlayacağı şekilde ortaya koymuştur. .

Birde on sekizinci yüz yılın başlarından beridir bir evrimleşme kavgası var. Kavgayı İngiliz bilim adamı DARVİN ve arkadaşları başlatmış. Onlara

Seki'den Çetmi'ye bakış...

**Mehmet Güder, Mehmet Bozdemir, Mustafa Uysal,
Ali Çamurcu, Şükrü Korkmaz, Mustafa Boz,
Mehmet Civan, Mehmet Kılıçlı, Ali Hoca**

göre insan maymun soyundan evrimleşmiştir. Ve yine onlara göre bütün canlıların ihtiyaçlarına göre şekillerinde ve organlarında değişiklik olur, ve yine o bilginlere göre bütün canlılar bir kavga bir çarpışma halindeler. Çarpışmalardan galip gelenler hayatta kalır, nesli devam eder, diğerleri yok olur. Kısacası hayat mücadelesini kazananlar ancak hayatta kalabilir, O devirde böyle şeyleri düşünmek, akıl yürütmek elbette takdire şayandır. Amma işlerin öyle olmadığı, hele rast gele, üstün körü, hele hele canlının ihtiyacına göre evrimleşmenin olamayacağı akli başında herkes tarafından kabul edilmiş, aklın yoluna dönülmüştür. Mesele sırf insanın maymundan evrimleştiği meselesi ile kalsa neyse. Amma milyonlarca canlı, biz nereden türedik diye sorarlarsa, Darwin ve arkadaşları nasıl bir cevap verirler acaba. Bunun bir cevabı olmayacağı besbelli iken, daha Darwin teorisinin üzerinde durmanın fazla bir önemi olmasa gerek

Kâinatın ve canlıların evrimleştiğini inkâr etmek de akılsızlığın daniskası olsa gerek. Allah Kuranda, İnsanın yaratılışını toprak, su, meni, şekillenme ve

ruh evresi diye boşuna mı belirtiyor. Bunlar oluşumun evreleri değil de nedir acaba. Bizim inandığımız ve kuranda belirtilen evrim Allahın bilgisi, plan ve programı dahi linde ve asla yanılmayan bir çerçeve içersinde gelişen evrimdir

Evrendeki tüm canlıların bir geliş ve evrimleşme zamanı olduğu açıkça görülüyor. Tarlaya serptiğimiz buğdayın ekmek olarak soframıza gelişine kadar geçen zaman evrim değil de nedir. On beş milyar yıl önce bir atomun patlaması ile meydana gelen kâinat bile hala evrimini tamamlamamıştır. Evrenin durmadan genişlediği yeni galaksilerin (Galaksi, bünyesinde milyonlarca yıldız bulunduran yıldız kümeleridir), yıldızların, gezegenlerin, uyduların ve nice gök cisimlerinin oluştuğunu artık az çok biliyoruz, Evrenin genişlemesi durduğu an gelişmesi de duracak ve evrimi tamamlayacak. Bundan sonra evren büzülmeye başlayacak. Büzülme daha çabuk olacak, derken öyle lop diye olmayacak. Genişlemesi diyelim on beş milyar yıl sürmüşse, on milyar yıl gibi bir zaman içinde de büzülmesi tamamlanacak. Gördüğümüz uç-

suz bucaksız kainat bir futbol topu cesametine inecek, sonra bir portakal, sonrada bir bilye cesameti ne sıkışacak ve artık sıkışma devam edecek ve kanat görünmez olacak. Amma Allah işi burada bitirmeyecek, bir zerreye sıkışan koca kânat kabına sığmayacak ve yeni bir kainat, yıldızlar galaksiler, insan ve canlı türleri oluşturmak üzere önceki patlamaların şiddetinde bir patlama daha olacak, Allah kendi plan ve programı dahilinde yeni tip insanlar, canlılar ve yeni bir kainat modeli oluşturacak

Şimdi büyük patlamadan önce ne vardı sorusu gündemde, bunun cevabını bilen yok, belki de hiç olmayacak. Tabi i çok değişik ön görüler var. Bana göre büyük patlamadan önce sadece Allah vardı. Ne hava vardı ne boşluk ve nede zaman kavramı. Yaratılmayan tek şey vardı O da yaratıcı olan Allah'tı. Çünkü ki O kendiliğinden vardı. yeniden patlayacak atomu erdiren, ona patlama gücünü ve enerjisini veren, yeni oluşacak milyonlarca canlının, yol ve hayat güzergahını belirleyen Allah dı. Allah, bir yerlere bağdaş kurup oturan, iyileri cennete, kötülerini cehenneme ayıran bir varlık olarak asla düşünülemezdi. Allah, bizlerin asla akıl erdiremeyeceği, bilinç ve külli aklın enerjiye dönüşümü idi, Enerji idi. Böyle olduğu için dir ki mekandan münezzehti, asla bir mekanı yoktu, Fakat O her an, her a ve her şeydi, Şah damarımızdan daha yakın olduğuna göre, demek ki kanımızda, iliğimizde idi .Ve enerji özelliğinden dolayı yarattığı her şeyi her an kollayıp gözetlemekteydi .Bence Allah la kimse konuşmuş olamazdı, (Gönülden gönle olanlar başka) o zaman Allaha kişilik atfedilirdi ve ŞİRK olurdu.

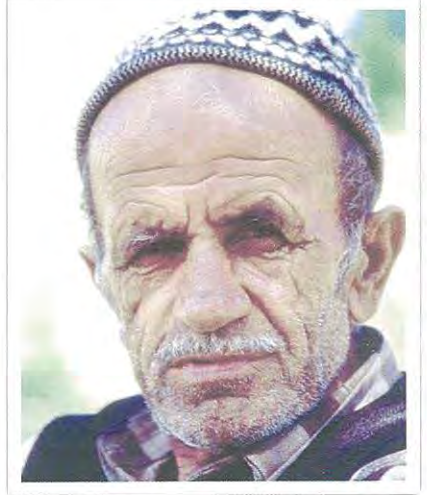
MAZİDEKİ CANLAR

Merhum İsa ÖZYALÇIN

YALANCI DÜNYAYA KONUP GÖÇENLER

YÛNUS EMRE

Merhum Ahmet TÖMÜRLenk

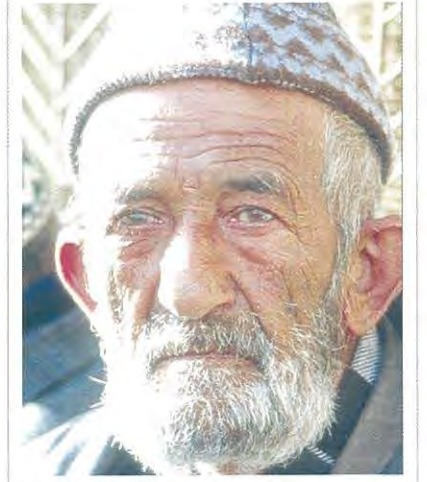

Merhum Kadir VAROL

Yalancı dünyaya konup göçenler,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.
Üzerinde türlü otlar bitenler,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Kiminin başında biter ağaçlar,
Kiminin başında sararır otlar.
Kimi masum, kimi güzel yiğitler,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Toprağa gark olmuş nazik tenleri,
Söylemeden kalmış tatlı dilleri.
Gelin duadan unutman bunları,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Merhum Mustafa ERGÜL

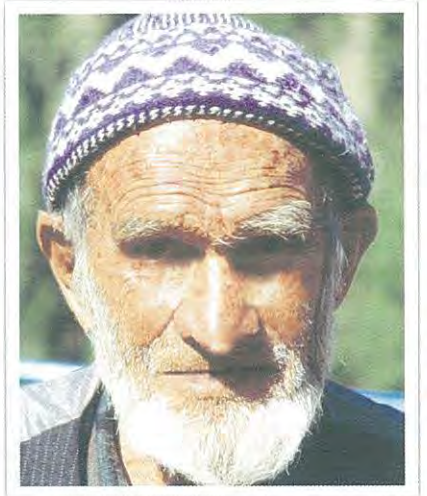

Merhum Mustafa ÖNDER

Kimisi dördünde, kimi beşinde,
Kimisinin tacı yoktur başında.
Kimi altı, kimi yedi yaşında,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Kimisi bezirgan, kimisi hoca,
Ecel şerbetini içmek de güç a,
Kimi ak sakallı, kimi pir koca,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Yunus der ki: Gör takdirin işleri,
Dökülmüştür kirpikleri, kaşları.
Başları ucunda hece taşları,
Ne söylerler, ne bir haber verirler.

Merhum Mehmet BOZDEMİR

BU SAYIMIZIN MİSAFİRİ...

TAŞKENT BELEDİYE BAŞKANI SAYIN OSMAN ARI İLE SÖYLEŞİ

SÖYLEŞİ: KERİM BOZDAĞ

Belediye başkanlığı seçimi esnasında yaşadıklarınızdan kısaca bahseder misiniz?

6360 Sayılı Yasa ile Kasabalar ve köyler mahalle olarak İlçe Belediyesine bağlanmış olması hasebiyle, 29 Mart 2014 seçimlerinde bir tane Belediye Başkanı seçilecekti.

Seçimlerin zor olacağını, aday adaylarının tercih-

lerini ve kararlarını verirken ne kadar zor karar vereceklerini tahmin edebiliyordum.

Tabii ki biz adaylık için kararımızı verdiğimiz andan itibaren, ciddi bir mesuliyet ve yükümlülük altına girdiğimizin farkında idik.

Seçim sürecince, beklediğimizin çok daha ötesinde ciddi sıkıntıları, ve problemleri beraberinde yaşadık. Bu süreçte gerçekten yalnız kaldık. Kelimelerle izahı mümkün olmayacak kadar sorunlar yaşadık. Tabi biz bu yola çıkarken kendimizden ziyade T.C. Dışişleri Bakanımızın İlçesinde, seçimleri kazanmak, akabinde de Belediye Başkanı olmak ve Ona layık olabilmek için, Rabbimizden bu yola çıkarken bizim yüzümüzden Sayın Bakanımızın boynu bükülmesin. O üzülmeyin diye diye kaybedeceksek tez bu yoldan bir an önce dönlüsün ve başkaları ile yola devam edilsin diye duamızı da yaptık.

Ancak Rabbim nasip etti, Milletimiz teveccüh gösterdi, akabinde de muhteşem sonuçla Allah'a hamdolsun Taşkent Belediye Başkanlığını kazandık. Göreve geldiğimiz günden buyana önce Rabbimize, sonra Sayın Başbakanımıza ve Milletimize layık olabilmek adına,

bütün enerjimizi ve hayallerimizi İlçe geneline yaymak ve birbirinden güzel hizmetleri hayata geçirmek adına çalışmalara devam ediyoruz.

Taşkent diğer kasabaların katılımı ile büyüdü. Genel hatları ile belediyenizin hizmet sınırlarının ulaştığı alanlar nelerdir?

5393 Sayılı Belediye Kanununda, Belediyenin görev ve sorumlulukları başlıklı 14. Maddesinde sayılan görevlerin, belediye tarafından yürütülmesinin temel şartı, hizmetin mahallî müşterek nitelikte olması, olarak belirlenmiştir. Belediye olarak; Hizmetlerin yerine getirilmesinde önceliğe ilişkin temel kriter olan, mali durum ve hizmetin ivediliği kriterlerine bakarak bir öncelik sırasının belirlenmesini yapmaktayız. Hizmetlerimizi, vatandaşa en yakın yerlerde ve en uygun usullerle sunarak, Belediyemiz tarafından yürütülen kamu hizmetleri; nitelikleri, yerine getiriliş yöntemleri gibi birçok bakımdan farklılıklar göstermektedir. Bu hizmetlerin hepsinin bir anda yerine getirilmesinin mümkün olamayacağı göz önünde bulundurulduğunda, yerine getirme sırasına yönelik bir ilkenin belirlenmesini gerekli görmekteyiz. Örneğin mahallemizin bir tanesinin yolu kilitli parke taşı ile kaplı değilse ve benim vatandaşım yağmurlu

Sayın Osman Ari

havalarda çamurlu yolda yürümekte sıkıntı çekiyorsa, mahallenin hangi mahalle olduğunun önemi olmayıp, ivedilikle bu sorunun çözülmesi ilk sırada yer almaktadır.

Hülasa olarak; hizmetlerimiz belli bir kesim yada mahalleye yönelik olmayıp, tüm bölgeye homojen olarak, hizmetin öncelik sırasına göre dağıtmayı hedeflemekteyiz.

Her beldenin kendine göre yapılmasını istediği ve öncelik verdiği farklı istekleri vardır. Bunlar nelerdir? koordinasyonu nasıl sağlıyorsunuz?

Elbette, her mahallenin kendine özgü istek ve talepleri mevcut, bunlar mahalle içinde bile nüfus demografisine bağlı olarak farklılık göstermektedir. Örneklendirmek gerekirse; Genç nesil biz kahve köşelerinde dedikodu etmek istemiyoruz, fiziksel ve zihinsel gelişimimize katkı sağlayacak kapalı halı saha istiyoruz. Meyvecilikle uğraşan kesim üretmiş olduğumuz mahsulün pazardan daha fazla pay almasını ve rekabet ortamı oluşmasını sağlamak için tek nokta da alım yapılmasının sağlanması için meyve alım merkezleri yapılsın istiyorlar. Bu tür benzer örnekleri artırmak mümkündür.

Koordinasyona gelince; 6360 Sayılı Yasa kapsamında kurulan komisyon ve Personel Daire Başkanlığı marifeti ile beldelerimizden çalışanlarımızı diğer kamu idarelerine nakillerinin yapılmasının ardından tüzel kişiliği sonlanarak mahalleye dönüşen beldelerimizde hizmetlerimizin aksamadan yürütülmesi için 4734 sayılı yasa ile hizmet alım yöntemi ile hizmet alımı yaparak; mahallelerde oluşturmuş olduğumuz departmanlarda yeter sayıda şirket elemanı istihdam ettik, sevk ve iadeyi yaparak koordineyi sağlayacak bir

sorumlu görevlendirmek kaydı ile vatandaşlarımızın her türlü iş ve işlemlerini yerinde çözmeye azami gayret göstermekteyiz.

Nasıl bir belediye devraldınız? Şimdiki hali ile kıyaslar mısınız?

Nasıl bir Belediye devraldık? Takdir edersiniz ki;Türk İdari sistemimizde önemli değişiklikler meydana getiren, 6360 Sayılı Yasanın 30 Mart 2014 tarihinde yürürlüğe girmesi ile tüzel kişiliği sona eren, beldelerimiz ilçemize kendi isimleri ile mahalle olarak bağlandılar.

Ekonomik sıkıntı içerisinde olan İlçe Belediyemize, yine ekonomik sıkıntılar içerisinde olan, Belde Belediyelerinin de borçlarının eklenmesi, borçlu belde belediyesi derken Çetmi ve Avşar'ı ayırmamız gerekiyor. Yoksa bu iki belde yönetici ve çalışanlarına haksızlık etmiş oluruz. Çünkü bu beldelerimiz borçsuz olarak ilçeye katıldılar. Borç yükümüzün çokluğu, kurulmamış bir sistem, bölgenin coğrafi yapısına bağlı olarak mahalleler arasındaki uzaklık nedeni ile yaşanan ulaşım gibi sıkıntılar, çalışma azim ve kararlılığımızı hiç etkilemedi. Aksine pozitif yönde motive ederek çalışma ve gayretimizi bir kat daha artırıp, çalışma azim ve kararlılığımızı, her platformda sürdürmemize katkı sağladı.

Bu yoğun çalışmada tek hedef; zamanı iyi kullanarak, disiplinli ve sistemli, mevzuata bağlı, örnek belediyeçiliği kendisine ilke edinen, belediye hizmetlerinin üretimi ve sunumunda, doğaya ve tüm hemşerilerine saygılı, sürekli kendini yenileyen, hemşerilerimin istediği gün ve saate ulaşabildiği, zamana bağlı olarak bazen bizim hemşerilerimizin ayaklarına giderek onlarla hem hal olup, "bugün git, yarın gel" zihniyetinin tarihe

gömüp, şeffaf bir belediyeçilik anlayışı ile yaşayanlarının, dert ve sıkıntılarını dinlemeyi de aksatmadan sürdürerek, kendi yoğun çalışmamız ve hemşerilerimizin duaları ile, Fazla ayrıntıya inmeden yüzeysel olarak bu kısa zaman aralığını, izniniz olursa kısaca sizlerle paylaşarak dün ile bugünün değerlendirmesine gelince;

Devraldığımız tarihin üzerinden bir yıllık bir zaman dilimi geçti. Bu zaman dilimini devraldığımız tarih ile mukayese ettiğimiz takdirde; Yüce Allah'a hamdolsun, gece demeden gündüz demeden, bıkmadan usanmadan, tam kapasite çalışarak, Cari dönemde personelin ücret ve maaşlarını aksatmadan, personelin önceki dönemlerden kalmış olan emanet hesaplarda bulunan alacaklarının tamamını, esnafın borçlarını kapattık, Kamu idarelerinin borçlarını yapılandırmak suretiyle ödemelerine devam etmekteyiz.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığından; 1 Adet 2014 model Mercedes Kamyon üzerine monte edilmiş, 11+1,5 M3 Ekipmanlı Hidrolik Sıkıştırıcı Çöp Kamyonu, 1 adet 2014 model vakumlu yol süpürme aracı, Otokar marka 2015 model kamyon üzerine monte edilmiş 6+1 M3 Ekipmanlı Hidrolik Sıkıştırıcı Çöp Kamyonu, Ankara Büyükşehir Belediyesinden 2014 model 7+1 M3 Ekipmanlı Hidrolik Sıkıştırıcı Çöp Kamyonu, Ankara Büyükşehir Belediyesinden tam donanımlı Mercedeskamyon üzerine monte edilmiş Vidanjör, Ankara Büyükşehir Belediyesinden 102S Lastik Tekerlekli Hidromek kepçe, Konya Büyükşehir Belediyesinden Ford Minibüsü araç parkımıza dahil ederek envanterimize işledik.

325 adet 400 Litrelik sıcak daldırma galvanizli, 2.00 mm.

Başkan Osman Arı, Taşkentlilerle...

tek parça sacdan kıvrılıp, gövde ve yanlar preslenerek mukavemeti arttırılmış çöp konteynırını halkımızın hizmetine sunduk.

Bizim için İlçemizde otel hizmetinin idamesi önemli dedik, Konya Büyükşehir Belediyesinin bu hizmeti bizden daha iyi yapacağına inandığımız için, zaten zarar etmekte olan otel işletmemizin intifa hakkını Konya Büyükşehir Belediyesine devrini yaparak halkımıza daha kaliteli hizmeti sunulmasını sağladık.

Mülkiyeti belediyemiz ait olan otel pirler kondu, Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından yıldız sayısını artırarak, misafirlerimizin daha konforlu konaklamalarını sağlamak üzere sil baştan tadilat çalışmalarının tamamlanarak sezona yetiştirmek gayesiyle yoğun çalışmalar devam etmektedir.

İlçemizde bulunan Selçuk Üniversitesine bağlı Meslek Yüksek Okulu binası ve kampusu yapılmak üzere Belediyemiz tarafından gösterilen saha Bakanlar Kurulundan 8 Mart 2015 tarihinde hızlı kamulaştırma kararı çıkartılarak inşaaata başlanması için süreç hızlanmıştır.

Afşar, Balcılar ve Çetmi Mahallelerimizde, halı saha yapılmasına başlanmıştır.

İlçemizin Balcılar Mahallesinde 3 km.lik cadde düzenlemesi ve asfaltlama çalışmaları başladı. Aynı çalışma kapsamında takriben 4,5-5 metre derinlikte kalan içme suyu ve Kanalizasyon hatlarının yenileme çalışmalarına KOSKİ tarafından başlandı.

Taşkent Ana cadde düzenlemesi; 3000 m2lik alanda kilitli parke taşı döşemesi işine başlamak üzere gerekli çalışmalar tamamlandı. İnşallah bir ay içerisinde inşaat yapım işine başlanacaktır.

Mahallelerden İlçemize aktarılan taşıtlardan hurda niteliğinde olanlar 2886 Sayılı Yasa ile satışı yapılarak gelirler irat kaydedildikten sonra cari giderler için harcanmıştır. Kullanılacak düzeyde olan taşıt ve iş makineleri ile diğer taşınmazların tescil iş ve işlemleri Taşkent Belediyesi adına yapılmıştır.

Afşar Mahallemizde bulunan Akaryakıt ve LPG Satış istasyonunun, mevzuata uygun hale getirmek için 40.000.00-TL. harcayarak, Enerji Piyasası Düzen-

leme Kurulundan Lisans vb. tüm yasal düzenlemeler tamamlanarak halkımızın hizmetine sunulmuştur.

İmar Planında tadilat yaparak, İlçemiz Vali İzzet bey caddesinin en dar olan kısmı 15 metreye çıkarıldı. Genişletme çalışmaları kapsamında istimlak edilen 15 adet evin istimlak bedellerinin karayolları tarafından finanse edilmesini sağladık.

Yasa kapsamında ihtiyaç ve norm fazlası personel, Personel Daire Başkanlığı marifeti ile diğer kamu idarelerine aktarılmasını müteakip, Belediyemiz tarafından yürütülmekte olan hizmetlerin aksamadan sürdürülmesi için farklı unvanlarda 4734 Sayılı Kamu İhale Mevzuatı kapsamında hizmet alımı yöntemi ile personel istihdam ederek hizmetlerin aksamadan yürütülmesini sağladık.

Çevre ve Şehircilik bakanlığı tarafından 5 hektarlık alanda yapılması planlanan kentsel dönüşüm projesi için, protokolleri imzaladı ve Bakanlar kurulunda hızlı kamulaştırma kararı çıkartmak için çalışmalarımız devam etmektedir.

İlçemiz Afşar Mahallesi, Güney bağ ve Çetmi Mahallesi seki mevkilerinde yeni imar yollarının açılarak sanat ve üst yapılarının tamamlatıp, kilitli parke taşı döşenmesi için İller Bankasından 846.000.00-TL. hibe sağlanıp, ihale iş ve işlemleri tamamladık.

Mülkiyeti Belediyemize ait olan, Balcılar Mahallesinde Belediye Binası olarak kullanmakta olduğumuz binada, gerekli tadilatlar yapılarak bir kısmı İmam Hatip Orta Okulu olarak eğitim ve öğretim faaliyetlerine başlattık.

T.C. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca (TOKİ), İlçemizde yapımı tasarlanan, 1.etap 108 adet Konut ve 1

adet Büfe inşaatları ile Alt Yapı ve Çevre Düzenlemesi işi yoğun çabalarımız neticesinde İnşaatına başlandı, hafriyat tamamlandı ancak firma ile alakalı sıkıntılardan dolayı inşaat durmuş vaziyette. Yeni ihale çalışmaları sürmektedir.

Balcılar- Katranlı, Balcılar-Selahattin, Çetmi- Akpınar, Bolay- Gömüldürüm, Afşar- Gömüldürüm yollarının karayolları ulaşım ağına alınması sağladık.

Taşkent Kültür Merkezinin yapım işi büyük oranda tamamlandı yakın zamanda hizmete açılması planlanmaktadır.

Balcılar Mahallemize mevcut olan Aile ve çocuk parkı ile mesire alanının Konya Büyükşehir tarafında ayrıntılı bakım ve imar işleri yapılmasını sağladık.

İlçemize, Türk Telekom'un şirketi olan Assist firması tarafından İletişim Merkezi kurulması ve ilk etapta 50 kişinin istihdam edilmesi sağladık.

Yoğun çalışmamız neticesinde Belediyemiz başta olmak üzere Konya Büyükşehir, Koski, İtfaiye gibi yan kurumları dahil olmak üzere diğer kamu idarelerine personel yerleştirerek bölgeden şehir merkezine olan göçün hem önüne geçtik hem de çalışan istihdam ederek işsizlere iş ortamı sağlamak kaydıyla işsizliği önledik.

Geleceğe yönelik hizmet planlarınızdan bahseder misiniz?

Taşkent Kible Kayası Yaz Kampı,Entegre Hastane Yapımı, MYO Kampus Binası, Kredi Yurtlar Kurumu Kız Yurdu - Erkek Yurdu, Taşkent Şehir Meydanı, Küçük Sanayi Sahası. Pirler Kondu Çarşısı (Sultan Suyu Civarına 10 adet otantik dükkan yapımı). Taşkent Anadolu Sağlık Meslek Lisesi Yapımı. Afşar İlköğretim Okulu Yapımı. Afşar Göleti. Balcılar Göleti. Taşkent Borbo-

ğazı Göleti. Taşkent Kiraz Alım ve Depolama Merkezi. Balcılar Kiraz Alım Merkezi. Rüzgargülü Projesi. Mini hidrolik Elektrik Santrali Projesi ve Güneş Enerjisinden Elektrik Üretilmesi Projesi başta olmak üzere inşallah bir çok projenin bu dönemde hayata geçirilmesini sağlayacağız. Ümit ediyorum bu dönemde bütün bölge hak ettiği hizmetlerin tamamını fazlası ile alacaktır.

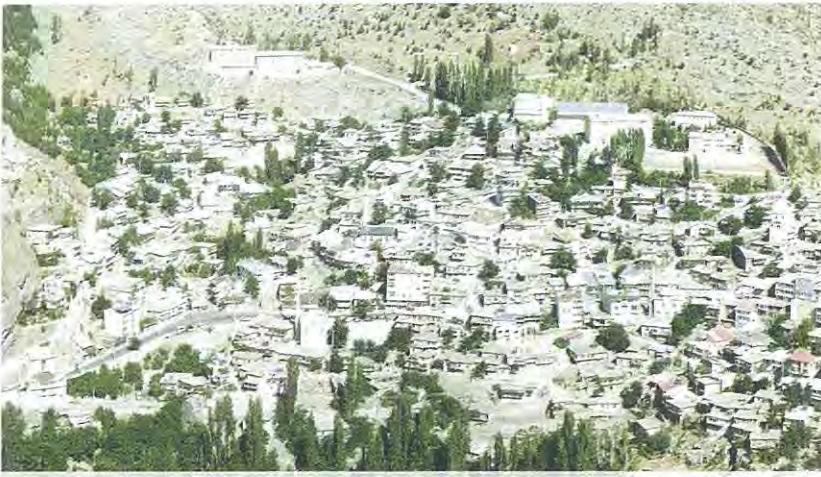
Sayın Başbakanımızın Taşkentli olması sebebiyle kendilerinin Taşkent'e olan ilgisinden bahseder misiniz? Taşkent ile bağı nasıl? Ziyaretlerinde yaşadığınız dikkat çekici diyalogların bahseder misiniz?

Tabi değerli dostlar Başbakanımızı bizler yıllarca T.C. Dış İşleri Bakanı olarak yakinen tanıyor idik. Ancak Bakanımız Başbakan olduktan sonra onun nasıl çalıştığını nasıl bir lider olduğunu Taşkent ziyaretlerinde bir kez daha görmüş olduk. Sadece Taşkent'imize yaptığı bir ziyaretinden benim gördüklerimi anlatmak istiyorum. Öğle saatlerinde ilçemize teşrifi ile beraber akşam saatlerine kadar hiç ara vermeden halkımızın içinde binlerce insanla birebir ilgilendi. Saatler 24.00'ı gösterirken çok

hasta ve düşkün insanlara bir yandan ziyaretleri devam ediyor peşinde dolaşan çocuklarla fotoğraflar çektiriyor, yaşlıların ellerini öpüp onların hayır duasını alıyordu. O günlerde yaşanan Mısır, Suriye ve Gazze olaylarını birebir takip ediyordu. Gelen telefonların ucunda birçok devlet başkanları ve bir çok bakanlar vardı. Arayan kimse, onun dili ile onlara cevap veriyor, her konuşmada İsrail tarafından yapılan ve yaşatılan vahşeti görmezden gelen ülkelere ciddi bir şekilde serzenişte bulunuyor. Diğer tarafta Gazze çiçeklerinin haklarını savunmaya devam ederken gece saat 02.00 olmuş... Artık Konya'ya dönme vaktinin geldiğini söyledi ve kendilerini uğurladık. Tabi yorgun ve bitkin olarak evlerimize döndük. Sabah tekrar televizyonlarımızı açınca sayın Bakanımızın sabah namazını Hacıveyiszade camiinde kıldığını ve saat 10.00 da bir canlı yayına çıktığını öğrendik. İnanın normal bir insanın bu şartlarda ayakta kalabilmesi ve o yoğun tempoya tekrar ayak uydurması gerçekten çok zor. "Rabbimin onlara çok yardım ettiğine ve onları koruduğuna inanıyorum. Dileğim, Rabbimde Başbakanımızı hep koruması altında tut-

Başbakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu'nun Taşkent ziyaretlerinden...

Kible Kayası'ndan Taşkent'e bakış...

sun ve hep ona yardım etsin onun gibi değerli gönül erlerini bu memleketin üstünden eksik etmesin diyorum.

Dergimiz vasıtasıyla Tüm Taşkentlilere ve hemşerilerimize neler söylemek istersiniz?

Öncelikle bizlere duydukları güven, verdikleri destekle tarafıma tevdi etmiş oldukları, onurlu, onurlu olduğu kadarda büyük sorumluluk yüklediğine inandığım bu ulvi görev için tüm hemşerilerime teşekkür ediyorum.

Bu bilincimin gereği olarak; görev sürem içinde Belediye Başkanı kardeşiniz olarak; Katılımcılığa açık, "ben değil, biz" diyen, sivil toplumu ve bireyi önemseyen, toplumsal gelişmelere duyarlı, tüm bölge halkımızın değerlerine sahip çıkan, değişim ve dönüşümü takip eden değil, bizzat gerçekleştiren, sosyal diyaloga açık, dürüst, üretken, hizmet etmeyi seven, pratik, cesur, mütevazı, kendiyle, bölgesiyle, kültürüyle, ülkesiyle barışık, Şeffaf ve halkın ihtiyaçlarını öne alan bir belediyecilik anlayışı ile çalışmaya gayret göstermekteyim.

Bu doğrultuda; Hedefim, bu coğrafyada birlik, beraberlik, sevgi, dostluk, hoşgörü ve saygıyı sağlamak ve yaşatarak gönülleri kazanmaktır.

Bu meyanda; amacımız Balçılar'lıyı Gongullu'yla, Bolaylı'yı Keçimenli'yle, Afşarlı'yı Ilıcapınarlı'yla, Çetmili'yi, Sazaklı'yla kucaklaştırıp adalet anlayışı çerçevesinde Taşkent çatısı ile bütünleştirmek, kaynaştırmak, sevdirmek ve dost edindirmektir.

İşte bu aşamada Hedeflerimizi gerçekleştirirken en büyük güvencemiz, kuşkusuz ki, siz saygıdeğer hemşerilerimizin bizlere olan inancı, güveni ve desteği sayesinde inşallah Taşkent'imizin çok daha güzel yerlere taşıyacağımıza inanıyorum.

Bizler, malum şu anda kıt kanaat imkanlarla görevimizi ifa etmeye çalışırken zaman zaman eksik kaldığımız yetişemediğimiz olumsuzluklarda olmaktadır. Neticede bizlerde eşrefi mahlukatız. Hata yapmaya meyilliyiz. Oluşan bu olumsuzluklara tarafımıza intikal ettiği andan itibaren imkanlar ölçüsünde en ivedi bir şekilde müdahale edip gereğini yapmak için gayret sarf etmekteyiz.

Sonuç olarak hayalimiz sizlerle hep beraber birlik ve beraberlik içerisinde; sosyal ihtiyaçların görülebileceği tesisler, altyapısı yeterli, sokakları temiz, yeşil bir çevre ve emniyetli dostça yaşanabilir bir ortam sağlamak ve bize gösteren

rilen teveccühe hizmetimizle layık olabilmek adına sevginin, kardeşliğin, birliğin, paylaşımın, değişimin ve gelişimin en güzel örneklerini ilçemizde yaşamak ve yaşatmak arzu ve isteği ile gelecek nesillerimize daha yaşanabilir ortamlar bırakmak. Bunları yaparken her celsede vatandaşlarıma paylaştığım paylaşıma çalıştığım, "ben sizlerden biriyim, bizim ayrılmaz gayrimiz olmaz, yapmamız gerektiğine inandığınız, üstesinden gelinmesini mülahaza ettiğiniz her türlü keder ve sevincinizi paylaşmayı kendime görev addediyorum. Kapımız ve gönlümüz herkese açıktır." Bu kadar söylediklerimi biraz daha toparlamak gerekirse; tüm hemşerilerime gelin birlikte yönetelim, fikirlerinizi, düşüncelerinizi, yapılacak ve yapılmayacakları bizlerle paylaşın derim.

Çok fazla bir şeyler söylemeye gerek olmadığını düşünüyorum. Bölge halkım beni biliyor ve tanıyor, hizmet için geldik, göreve gelmemizin gereğini var gücümüzle yapmaya gayret edeceğiz. Çünkü Bölgemizde yaşayan tüm insanların bunu hak ettiğine inanıyorum. Benim hemşerilerimden isteğim, Yüce Allah 'a yapmış olduğumuz çalışmalarda kendi rızasına muvafık olmak ve hizmet yolunda başarı sağlamamız için bizlere dua etmeleridir.

Bu duygu ve düşüncelerle, Sizleri ve derginiz vasıtası ile tüm hemşerilerimi, sevgi, saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Vakfımız ve faaliyetleri hakkında değerlendirmeleriniz nelerdir?

30 Mart 2014 tarihinden önce sadece Çetmi'nin Belediye Başkanı iken, bu tarihten sonra Bölgenin başkanı olmamız Vakfımızın etkinlik ve faa-

liyetlerini yakından takip etmemize engel değil. Vakfımız bu güne kadar olduğu gibi bundan sonrada eğitime ne kadar önem verdiğinin bir göstergesi olan eğitim bursları, ihtiyaç sahiplerine yapılan yardımlar, Çetmi'li olarak memleket özlemi çeken dostlarımızın sıla-i rahim yapılmasını sağlayan dergimizin kesintiye uğramadan çıkmasına vesile olmuştur. İşte bu hizmetlere vesile olan Vakfımızın bütün kademelerinde görev yapan gönül erlerimize canı gönülden teşekkür ediyor Allah razı olsun diyorum. Yine aynı kaderi paylaşan aynı topraklarda yaşayan tüm hemşerilerimizin aynı heyecan aynı kararlılıkta bu harekete bu hayra desteklerinin sürmesini ümit ediyorum. Bu vesile ile ahrete irtihal eden hemşerilerimizi de rabbim cennetine koysun inşallah diyorum.

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı olarak, yıllık olağan hale getirmiş olduğumuz, Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü günü etkinliklerine bölgenin tamamı tarafından katılım sağlandığını ve bölgede simge haline gelmesini ve devamlılık arz etmesi Çetmili olarak beni ziyadesi ile duygulandırmaktadır. Toplumun her kesimini kucaklayan bu faaliyetin ilelebet devam etmesi temennimizdir.

Sayın Başbakanımıza karşı tüm hemşerilerimizi temsil ediyor olmak ve Taşkent'i her alanda bir numara yapmak mücadelesi verirken, bu misyona uygun kadrolarla iş yapmak gerektiği açık. Vizyonu ile Taşkent'in misyonuna uygun çalışabilecek ve stratejik noktalarda yarını görebilecek kadronuzdan bahseder misiniz?

İlçe Belediyesinin kadro oluşumunda, Yeni idari yapıyı

şekillendiren, 6360 Sayılı Yasa personel yapılanmasında istediğimiz ölçüde izin vermedi. 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 49.maddesindeki Belediyenin yıllık toplam personel giderleri, gerçekleşen en son yıl bütçe gelirlerinin 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenecek yeniden değerlendirme katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarın yüzde kırkını aşamaz. Giderlerinin söz konusu oranları aşması durumunda, cari yıl ve izleyen yıllarda personel giderleri bu oranların altına ininceye kadar yeni personel alımı yapılamaz. Hükmü, kapanan beldelerden gelen personelin fazla olması, bu madde hükmü kapsamında nitelikli personel istihdam etmemize mani oldu.

6360 sayılı Yasa ile birlikte Büyükşehir İlçe Belediyesi olmamız nedeni ile merkezi hükümet tarafından 5779 Sayılı yasa kapsamında merkezi idare bütçe gelirlerinden aktarılan paylarda ciddi oranda düşüş

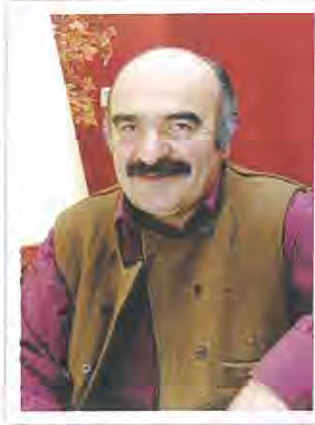
olması kalifiye personel istihdam etmemiz noktasında bizi sıkıntıya soktu. Ancak önümüzdeki dönemde bize ışık tutacak Taşkent' imizin hak ettiği hizmet almasında Konya'mızın marka ilçe olması yolunda üzerinde çalıştığımız mastır planlarını devreye sokacak vizyonu feraseti ve doğru hedefleri olan kadroları da inşallah en kısa sürede alımını sağlayacağız.Tabi bizlerde Sayın Başbakanımıza ve milletimize layık olabilmek adına tabiri caizse 24 saat çalışarak memlekete olan borcumuzu ödenek istiyoruz.

Çetmi'nin Sesi adına bizimle yapmış olduğunuz bu söyleşi için teşekkür ederiz.

Bütün hemşerilerime hayırlı huzurlu mutlu günler dilerim. Bizler hep birlikte her zaman ve her yerde biriz beraberiz. Birlikte Türkiye'yi ve "birlikten kuvvet doğar" şiarı ile hareket ederek, gerek vakfımız ve diğer çalışmalarımız için her daim el ele vermemiz temennisiyle teşekkür ediyorum.

Taşkent Belediyesi'nden sosyal etkinlik...

BİR DÜŞ GÖRSEM

NURETTİN ÖZEL

nuretdinozel@gmail.com

Bir düş görsem; cemre top-
rağa düşmüş, torosların
karlı yamaçlarının etekle-
rinde sarı çiçekler açmış, mor
nergisler süzülüyor tepelerinde,
papatyalar sarısı ile beyazı ile
yenince açmış yapraklarını, ce-
viz dallarında ana tütüler, iğde
çiçekleri nefis kokularını saçı-
yor olsa yazlık arasına. Çocuk-
lar Akmuğar Obası'na gece ate-
şi yakmış, yağ ardıc ağacından
cingıldağın deliğine daha çok
gıcırdaşın diye tere yağı sürüyor
olsa bazıları. Musagölü tarafında
daha gür olsa gece ateşi. Yağmur
duasına çıkmış olsa büyükler,
duaların kabul olup hemen baş-
layan yağmurdan sonra çocuk-
lar koşarsalar yeni sürülmüş
tarlanın koca tezekleri arasında,
teknede hamur, gök geçi kurban
diyerek. İrili ufaklı çan sesleriyle
yamaçtan aşağı ilkiye eğilse
obanın sürüsü. Koyunlar meleş-
se, kuzular meleşseler. Gelinler
kızlar boyunlarında duz keseleri,
içinde ekmek kurusuyla ellerinde
sitilleriyle, helkeleriyle sürünün
önüne çıkıp, akgızım, kirezim,
tömülüm, gabişım diyerek çağır-
sa keçilerini. Çoban köpeği za-
ferden dönen kahramanlar gibi
dilini uzatarak uzansa harmanın
yorağına. Sonra süt çöplemesi
yapsalar kadınlar, helkeler dolsa
boşalsa bu su, bu süt diyerek.
Tuluklar ıslansa avkılansa bir gün
önceden, yayık dağanları açsa
üç ayağını. Sonra obanın en say-
gın kadını atsa tuluğa bişegi.
Çocuklar karlıktan kar getirse-
ler pekmezlemek için, dumanlar

yükselse obanın evlerinden, ki-
misi süt kazanını koysa ocağa
kimsi selemli, çirşli katmer atsa
altındaki çili ile yonga ile ısınan
sacın üzerine. Keş torbalarının
üzerindeki koca taş çekilerek
dökülse koca sininin üzerine içi-
ne gara cocca atarak karıştırılıp
keş topakları yapıp serilse dam-
ların üzerine. Oyuna katılmayan
saçları yarı örülü yarı dağınık kız
çocuğu, dudakları çatlamış, har-
manda hiç kıvıldamadan baksa
oyun oynayan arkadaşlarına. Bir
kadın sırtındaki çalı çili ile gelse
yamaçtan, atsa sırtındaki ağırlığı
evin önüne, atsa üzerindeki yor-
gunluğu...

Bir düş görsem; uzun bir yol-
culuktan sonra çetmiyi gördü-
ğüm an mis kokuları doldursa
içimi dışımı, ıhlamur ağaçlarının
çiçeklerinden gelse bu koku. Yol
kenarında karadut ağaçları, ki-
razlar, vişneler. Baraj su tutmuş,
koca bir göl olmuş dereler, göl
kenarında küçük balıkçı lokanta-
ları, göl üzerinde küçük tekneler,
iskelede bağırان bir adam balcı-
lar kalkıyor diyerek yolcu toplama-
ya çalışıyor küçücük kayığına.
Az ileride oltasını suya atmış
yaşlı adamlar hiç aldırmasalar bu
sese, oltasına bağladığı mantara
baksalar balık ne zaman vuracak
diye. Dut ağaçlarının taze dallarını
kesiyor olsa birisi, yıllar önce
solak memişinin yaptığı gibi ipek
böceği yetiştiriyormuş olsak, kü-
çük ipek atelyelerinde rengarenk
şallar dokuyor olsa genç kızları-
mız, hem dokuyor hem satıyor

olsalar Alanya'dan gelen turist-
lere... Kazanlarda kök boya ile
boyanır olsa atölyelerde açılan
iplikler... Turistler resim çekiyor
olsalar boya yapan yaşlı kadın-
ları... Her taraf kara dut bahçesi
olsa, çocuklar tek tek toplayıp
ezmeden koyuyorlar olsalar kü-
çük kutulara, ezilenlerden dut
şurubu yapıyorlar olsalar şerbet-
çiler. Turistler bir içti mi bir daha
içiyorlar olsa koca bardaklarda,
bardağı "bir üro" yazsa şerbet-
çi arabasının üzerinde, içtikleri
yetmiyormuş gibi bardak bardak
pet şişelerine doldurup koysalar
çantalarına. Kamyonetler kara
dut kutularını yüklüyor olsa
Antalya'daki otellere götürmek
için... Makinalar mandal mandal
işlemiş olsa fakimeresini, ge-
venliyi, sazi, karakuzanı, Antep
fıstığı dikilmiş olsa dağ taş, ba-
dem ağaçları, bodur ceviz ağaç-
larının ince dalları sallansa zik-
redercesine esen rüzgarlarda...
Antalya'nın ünlü lezzet lokanta-
larına orjin sarı köy domatesle-
rini Çetmi yaylalarından götürse.
Kavun karpuz tarlası olsa kıracın
belenleri, her koyakta bir bent
olsa karın nisan yağmurlarının
suyunu tutmak için iki sefer su
görse kavunlar karpuzlar, sonra
toprağın tüm tadını çeक्सeler göv-
delerine arıların balını kiskandı-
rıcasına tat verse dilimlerine....
Antalya'nın meşhur piyazcıları
kuru fasulyelerini sığındıdan gö-
türseler bir yiye bir daha dese
tabağını masaya vurarak. Sığındı
gözü tabanında biri kapanıp biri
açılsa karınca yuvası gibi kayna-
yan gözlerini...

Yöre yemekleri ile marka olsa
çetminin nostaljik taş yapılı lo-
kantaları, turistler ilan burçağı,
karamıklı pilav, pezik kavurma-
sı, yarpuzlu pancarlı ayrınlı çor-
bası, tahranaşı çorbası, kavurma-
lı tomata tahranaşı, cevizli ileğen
kömbesi yerken, boğazın güzel
görünümünün, su dökülenin re-
simlerini üzerinde taşıyan kart-
postalların arkalarını yazsalar yer

yüzü cennetindeyiz diyerek..

Çömlekçi atölyeleri dar özü toprağından oluşturdukları çamurları bütün hünerlerini ve sevgilerini katarak işledikleri biblo gibi nostaljik çömleklerini fırınlara sürseler, turistler birbirinden güzel eserlerden seçtikleri parçaları memleketlerine kadar kırılmadan götürmek için titizce ambalaj yaptırırsalar tezgahlarına...

Marangoz atölyeleri, yaşlanmış ceviz ağaçlarından itina ile çıkartıp biblo gibi işleyerek yaptıkları mini dört bir yanı oymalı ve sedeften, sarı madenden bakırdan süslü gelin sandıklarını cevizi yakarak elzde ettikleri yağlarla yağlayıp parlatsalar sonra da koysalar vitrinlerindeki ışığın altına, sarraf dükkânı vitrininden daha ihtişamlı ve göz alıcı olsa vitrinleri....

Muhittinin Katibin, Mollalı Ali'nin, Topal'ın, Abdurahmanın Hüseyin'in ve diğerlerinin torunları tekrar atsalar körüklerinin önüne meşe kömürlerini, körüğün arkasında uyuklayan çocuklar bir sağa bir sola çekse körüğün kollarını, ciğerlerindeki bütün havayı üflese deri körükler, kömür alevlense içindeki çeliği ısıtıp kızartmak için. Sonrada alsa demirciler demiri dövse örsün üzerinde osmanlı kılıcının tıpatıp benzerini yapmak için, o

kadar çeşit bol olsa ki, hz. Alinin zülfikarından tutta osmanlı sultanlarının özel kılıçlarına kadar. Kılıçlar işlemeli kınlarının içinde boy boy süsleseler vitrinlerini, turistler bu çalışmanın fotoğraflarını çekmek için sıraya girseleler....

Çetmili demircilerin matkapla direksiyon milini delip tüfek yapmalarının hatırasına binaen, martini namluları işlese devasa makinalar, üzerine binbir çeşit işleme, cevizden kundak ve ceviz cilası ile gerçeğinden ayırt edilmeyen martiniler üretse demircilerimiz, savaş için değil barış için, savaşın acılarını hatırlamak için assalar vitrinlerine, turistler martini mi alalım yoksa kılıç mı alalım diye tartışsalar kendi aralarında...

Dağlarımızda Kekik kokuları keklik seslerine karışsa, tavşanlar el sallasalar gelip geçenlere, avlanmak yasak tabelalarının arkasından...

Yamaç paraşütçüleri Bolay Kayası'nın başına, Köle Başı'na, Çanlana, Anbar Gaya'ya at sırtında Boz Dağ'dan gelen kekik kokularını soluyarak çıksalar tepelere, sonrada açsalar paraşütlerini Çetmi'nin güzelliklerini tepeden seyeretmek için...

Otellerimiz dolup taşsa, çay boylarında, nostaljik obalar kurulsalar soğuk su başları

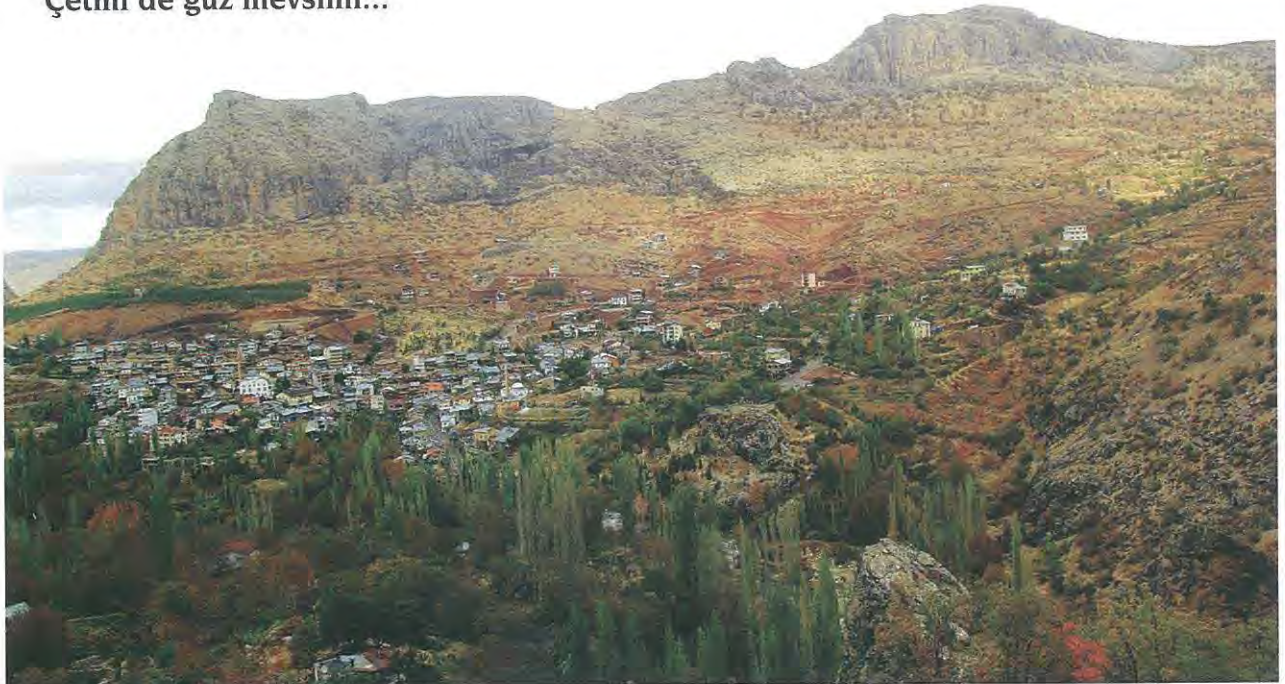
na. Mudurnu tavukları yerine Çetmi'nin doğal köy tavuklarının etlerinin dumanları yükselse mangal partilerinden. Yörsan yoğurdu yerine Çetmi'nin üzeri kara coccalı taş gibi yoğurtları süslese yemek masalarını. Ünlü devlet adamları tatillerini geçirmek için, kır havası almak için Çetmi'ye gelseler...

Yeniden inşa edilse su değirmenimiz, kepekli ekmek üretse, kilo yapmayan insanlarımızın benzine kan getirecek unlar öğütse zikrederek dönen taşları arasında ezilen buğdaylardan, bir taraftan cevizli tandır yapsa değirmenci, turistler nefis karadut şurubu içerek bölseler sıcak tandırlarını, yeseler afiyetle...

Sonra biblo semer dikseler Semerci Gök Mahmud'un anısına semercilerimiz. Mümün Usta anısına çank dikse birisi, gerçeğinin tıpatıp aynısı arabalarının ön aynasına asılacak kadar küçüğünde olsa. Ayağa giecek kadar büyüğünde. Turistler Antalya'nın devasa mağazalarına inat en fazla dövizi Çetmi'de bıraksa....

Daha bir çok şey var düşleyebileceğimiz, tabi ki bütün bunlar bir hayal, bir düş, ama ben acizane bu düşlerimin gerçek olmasına dek bu tür düşleri görmeye devam edeceğim... Selam ve saygılarımla, Allah'a emanet olun...

Çetmi'de güz mevsimi...

BİRLİKTELİK

YAKUP YERLİKAYA

yerlikayayakup@hotmail.com

Selamualeyküm (Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun)

Sözlerime lafızların en güzeli ile başlamak istiyorum. **Allaha ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın ve uzak komşuya, yanınız-daki arkadaş'a, yolcu'ya, , elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez(nisa/36)**

Kardeşlerim. İnsanoğlu yaratılışı ve kendi ihtiyaçları gereği tek başına yaşamak, kendini bir köşeye çekmekten ziyade toplum halinde yaşamaya mecburdur. Kâinatta imtihan olmasının gereklerinden sadece bir tanesidir bu durum. Toplum ile birlikte yaşamak ki insanlara has bir durumdur. Şüphesiz Allah hiçbir kimseye muhtaç olmayandır.

Değerli kardeşlerim Allah(c.c) hepimizi ve cümle Âlemi birbirimize muhtaç olacak şekilde yaratmıştır. Beraber yaşamak da elbette kavga, gürültü, bilinçsiz eleştiri kırgınlıkları da getirmiştir. Nitekim Kuran-ı Kerim ve Hz. Muhammed'in (S.A.V) hayatına bakıldığı zaman aşırıya gidilmediğini en açık şekilde görüyoruz. Kuran-ı kerim de Hz. İsa'nın duası gözümüze çarpıyor **"Ya rabbi eğer onlara azab edersen şüphe yok ki onlar senin kullarıdır ve eğer kendilerini bağışlarsan şüphesiz ki sen çok güçlüsün hikmet sahibisin(Maide/118).**

Yine İbrahim Aleyhisselam' duasında **"Ey Rabbim çünkü onlar insanların birçoğunu şa-**

şırtılar artık kim benim izimden giderse işte o bendendir kimde bana isyan ederse artık sen çok bağışlayıcısın çok merhametlisin(İbrahim/36)" ne kadar güzel bir kitap ki bize nasıl dua edeceğimizi ve tarihteki peygamberlerin ne kadar merhamet ehli insanlar olduğunu anlatır durumda. Öyle Kuran-ı Kerim ki bize nasıl dua etmemizden, toplum içindeki ahlakı ödevlerimize varıncaya kadar önder olmuş bir kitaptır. Tabi ehl-i sünnet için Kuran'ın yanında onu yaşayan efendimiz(s.a.v)in yaşamı da rehber oluşturmaktadır.

Onun ahlakı Kuran idi diyen Hz Ayşe validemizin sözlerinin arkasına bakarak görüyoruz. Evet, hepimiz hatırlıyoruz ki efendimizin Hz. Hamza'yı katleden ve sonradan Müslüman olan Hz. Vahşi'yi Müslüman olduktan sonra nasıl affettiğini görüyoruz. Yine Hz Peygamberi taş'a tutan Taiflilere karşı Cebrail(a.s), efendimize karşı sen iste şu iki dağı taiflilerin üzerine birleştireyim dediği zaman, **"ben azap peygamberi değil rahmet peygamberiyim belki iman ederler"** diyerek aşırılık konusunda tavrını görmüştük.

Ensar muhacir kardeşliği gözümüzün önüne geliyor. Hiç tanımadığı, sadece Müslüman olduğu için **"2 katlı evim varsa bir katı senindir"** diyen Ensar kardeşliğine karşı bizim tavrımız ne konumda? Ensar muhacir kardeşliğinin cennette bulunduğu gibi inşallah Çetmi kardeşliği de cennette buluşacak, cennetin yolu Çetmiden geçecektir inşallah. Kuran-ı Ke-

rimdeki kaidelere ve peygamberlerin hayatlarına bakıldığı zaman bizler bu tavrın neresinde yer alıyoruz.

Yaşadığımız olumsuz gelişmeler küçük kırgınlıklar, menfaatimiz gereği dargınlıklar, dışarıda ve ülkemizde dinimize, vatanimize hakaret edildiği zaman ıslah dilemek ya da dua etmek, en kötü ihtimallede tepkimizi göstermek gerekir. Bunun dışında şeytanın hoşuna giden, biraz da kolaycılığa kaçılan, beddua etmek kahretmek ne derece doğrudur.

Müslümanlar üzerinde hâkim olan bu fitne ateşine karşı en olgun tavrımızı koymak, şu'cu bu'cudan ziyade birlikte olmak ve biz anlayışıyla hareket etmek en doğru karar olacaktır. Bir takım yönlendirmelerle hareket etmemek, şahıslara takıntı yapmamak kısaca; çalıştığın kadarını kazanırsın anlayışıyla kendi işine bakmak gerekir. Güzel Çetmimizde bu anlayışla hareket edildiği takdirde, hayatımız daha huzurlu bir yaşam kalitesi çizebiliriz. Herkes işini yaparak en güzele nasıl ulaşabileceği konusunda yol haritamızı belirlemenin vaktidir artık. Yol alan bir gemi misali kaptanıyla, kat görevlisiyle, asistanlarıyla birlikte hareket ettiği gibi bizler de birlikten kuvvet doğar anlayışıyla yaparak, iyiye en güzele ulaşabiliriz. Temennimiz Müslümanlar arasında oluşan fitne ateşinin sönmesi ve birlik-beraberlik çatısı altında birleşmesidir. Rabbim birlik ve beraberliğimizi bozdu-masın. Allah'a emanet olunuz.

RAHMET OLA...

HASAN ASLAN (HÜSEM HASAN)

Hüsem Hasan diye bilirdi herkes
Nufustaki adı Hasan Hüseyin
Ecel geldiğinde kesiliyor ses
Menziline vardı Hasan Hüseyin

Anasına denir Hüsem Fatma'sı
Meşhur Hüsem Omar onun babası
Muhiddinler olur eş akrabası
Hep huzur arardı Hasan Hüseyin

Abisi Hüsem'di onu çok sever
Mehmet, Ali, küçük erkek kardeşler
Gençken vefat etti en küçük Sefer
İkinci oğlandı Hasan Hüseyin

Kız kardeş Hatice köyde, Alim'de
Mutlu yuva kurmuş Fatma Nadir'de
İkamet ediyor Zeynep Hadimde
Hal hatır sorardı Hasan Hüseyin

Bir kardeşi Eşşe Yusuf'la evli
Ayşe vefat etmiş gelmiş eceli
Her çetmili gibi onunda hali
Çileli yaşadı Hasan Hüseyin

Vardır bir Azim'i bir de Ahmadı
Emine, Fatma, sevim kızların adı
Mehmetali, Mehmet, Veysel damadı
Sinesine sardı Hasan Hüseyin

NİĞMETULLAH UÇAR

nigmetullahucar@hotmail.com

Çocukluğu geçti Kösürelikte
Ona mesken oldu dağlar gençlikte
Tecrübe sahibi iresberlikte
Koşup çabaladı Hasan Hüseyin

Şeker hastasıydı sabır ederdi
Tevekkül ederek şifa beklerdi
Hakka boyun eğdi biz kuluz derdi
Yaratana andı Hasan Hüseyin

Bazen Antalya'ya geldi görmeye
Çocukları ile torun sevmeye
Çalıştı normal bir hayat sürmeye
İşine bakardı Hasan Hüseyin

Dikmen yaylasında cevizler dikti
Budayıp kazarak büyütecekti
Kulübede yatıp dinlenecekti
Onları sulardı Hasan Hüseyin

Doktora gidelim bir baksın diyor
Hadim hastanesi yatış veriyor
Bir hafta yatakta şifa bekliyor
Geçmiş anardı Hasan Hüseyin

uran okuyun der yattığı yerden
Belki haberlidir geleceğinden
Bir şeyler bildiği belli halinden
Kurtuluş arardı Hasan Hüseyin

Hanımı kırmıyor bu isteğini
Kuran okumaya verir kendini
Fark etmez zamanın çok geçtiğini
Dinleyip bakardı Hasan Hüseyin

Sabah saat beşir su istemiştir
Mutfaktan almaya eşi gitmiştir
O anda ruhunu teslim etmiştir
Mekandan çıkandı Hasan Hüseyin

Vasiyeti varmış son nefesinde
Olmak istiyormuş kendi evinde
Durum gerçekleşir beklentisinde
Değerli insandı Hasan Hüseyin

Hayaller son bulur ecel gelince
Her şey yarım kalır kabre girince
Cennet kazanılır çok isteyince
Umarak yaşardı Hasan Hüseyin

Niğmetullah derki inşallah gider
Kul çok isteyince Hak kabul eder
Sevdiği kuluna cennet senin der
Mevla'sına yardı Hasan Hüseyin

RAHLE-İ TEDRİS...

GIYBET

MEHMET BALCI

Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. (Hucurat Suresi:12)

Giynet, her zaman kolaylıkla tevessül ettiğimiz normal bir davranış gibi sıradanlaşan, insanlar arasında çok yaygın olan, alışkanlık haline gelince de kişiyi rahatsız etmeyen bir hastalıktır.

Giynet, bir insanı giyabında eleştirmek, duyduğu zaman hoşlanmayacağı şeyler söylemek ve dedikodu yapmaktır. Konuşulan şeyler insanın fiziki yapısıyla, kıyafeti ve mesleğiyle, ahlakıyla, yaşayışıyla, yemesi, içmesi vb. davranışlarıyla olabilir.

Güzel ahlakın tamamlayıcısı olarak gönderilen Peygamberimiz (S.A.V) giynet hakkında Ebu Hureyre (R.A) anlatımıyla: "Giynet nedir biliyor musunuz? Diye sordu. Sahabe, Allah ve Resulü daha iyi bilir. Karşılığını verdiler. Resulullah (S.A.V) "Kardeşini hoşlanmadığı bir şeyle anmadır" buyurdu. Ya kardeşimde söylediğim şeyler varsa ne dersin, diye

sorulunca Resulullah; Söylediğin şey onda varsa giynet etmişsin. şayet söylediğin şey onda yoksa, ona iftira etmiş olursun, buyurdu. (Müslim)

Toplumumuzda yaygın olan giynet, kardeşleri, aileleri, arkadaşları, akrabaları ve komşuları birbirine düşürmektedir. Yalnız etkisi bu dünyada değil kul hakkına tecavüz olduğu için cezası ahirette de verilecektir. Giynetini yaptığımız şahıslarla dünyada helalleşme mümkün olmadığı takdirde, mutlak adaletin gerçekleşeceği kıyamet gününde dedikodusunu yaptığımız kişilerle helalleşme durumuyla karşı karşıya kalacağız. Kıyamet gününde dinar ve dirhem de olmadığı için, arkadan çekiştirdiğimiz kişilere, hayırlı amellerimizden vermek zorunda kalacağız.

Allah c.c. Kur'an-ı Kerim'de bu kötü hastalığı ölü eti yemeye benzetmiş ve şöyle buyurmuş; "Birbirinizin giynetini yapmayın, biriniz ölü kardeşinin etini yeme-yi kabul eder mi? Demek tiksini-

diniz. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir., çok merhametlidir." (Hucurat suresi ayet 12)

Âyet-i Kerime'ye göre, ölü insanın etini yemek ne kadar tiksinti verici ise, giynet de o kadar çirkin bir davranıştır. Bu benzetme müminleri bu kötü davranıştan uzaklaştırmaya ve günahının büyüklüğüne delalet etmektedir. Bu kadar çirkin bir günah olmasına rağmen bazen gaflet, bazen haset, bazen kıskançlık, bazen kötülemek, bazen kendisinde bulunan kötü bir halini giynetini yaptığı kimseye yüklemek, bazen çevresindekileri güldürmek vb. sebeplerle hiç düşünmeden ve giynetini yaptığımız kimsele- rin ne kadar üzüleceğini hesaba katmadan yaptığımız eleştirilerin bizi büyük bir günaha sürüklediğinin de farkında değiliz.

Peygamberimiz (S.A.V) in torunu Hz. Hüseyin (R.A), giynet eden birini gördüğünde, "Sus, bu cehennem köpeklerinin yiyeceğidir." diyerek tepkisini göstermiş.

Genç yaşta müminlerin annesi olma şerefine nail olan Peygamberimizin sevgili eşi Aişe (R.A), kıskançlıktan mı? Yoksa Peygamberimize aşırı düşkünlüğünden midir bilinmez. Diğer eşi Safiyye bind Huyey hakkında, onun kısa oluşunu kastederek: "Ey Allah'ın resulü, Safiyye'deki şu hal sana yeter." demişti. Çok normal gibi görünen bu söz bir insanı arkadan çekiştirmekti. Bu sözü duyan rahmet Peygamberi derhal Aişe'yi ikaz ederek; "Sen öyle bir söz söyledin ki, o söz denize karışsaydı, denizin suyunu bozardı. Buyurdu. (Ebu Davut- Tirmizi)

Cabir (R.A) anlatıyor; "Peygamberimiz ile bir seferde idik. İki kabre uğradık. "İkisi de azaptadır." buyurdu. Biri giynet ettiği için, diğeri de elbisesini idrar sıçramasından korumadığı için.

TARİHTEN GÜNÜMÜZE VAKIF ALGISI

Günümüzde, vakıf, üçüncü sektör ya da **bağımsız sektör** adıyla anılmaktadır. Gerçekten de, toplumun genel ihtiyaçlarını karşılayan ve ülkenin sosyal ve ekonomik gelişmesine yardım eden üç ana sektör vardır. Bunlar; kamu kuruluşları, özel kuruluşlar ve gönüllü kuruluşlardır. Kamu yararı yönü kâr amacından önde gelen sosyal ve kültürel hizmetler **gönüllü kuruluşlar** tarafından yürütülmektedir. Bu kuruluşlar içerisinde en eskisi ve en geniş boyutlarda uygulama imkânı bulanı ise vakıflardır.

Hiz. Peygamber ile başlayan ve Osmanlılar'la zirveye ulaşan vakıf faaliyetinin temel dinamiklerini, kardeşlik, yardımlaşma, fedâkârlık duyguları, kısaca Allah'a daha yakın olma ve insan sevgisi oluşturmaktaydı. İslâm dininin getirdiği bu yeni anlayış doğrultusunda, insanlara faydalı olan her hizmetin ibadet telakki edilmesi sonucu, vakıflar toplumun hayrına olan her alanda ve özellikle de devletin yetişemediği hizmet sahalarında büyük roller üstleniyordu.

Tarih boyunca ortaya çıkan çok sayıdaki vakfın en önemli dinî referansını, Kur'ân-ı Kerim'deki birçok ayetin yanında, Âl-ilmrân suresinin 92. ayeti çok iyi bir şekilde ortaya koymaktadır. Yüce Allah tarafından sözkonusu ayet gönderilince, ashabın, anlamını kavramakta güçlük çektikleri,

Hiz. Peygamber'e sorulunca da "vakıf" olarak açıklanan ayetin meâli şöyledir: "Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcadıkça siz, "iyi"ye eremezsiniz. Her ne harcarsanız, Allah onu hakkıyla bilir." Müfessirler de, "iyi" anlamındaki "birr" kelimesini, hayrın, iyiliğin kemal noktası, Allah'ın rahmeti, rızası ve cenneti şeklinde anlamış ve kişinin sahip olduğu servet, mevki, ilim ve beden kuvveti gibi maddi ve manevi imkânlarını Allah yolunda kullanması biçiminde yorumlamışlardır¹.

Kur'ân'da yer alan ayetlerin yanı sıra Hiz. Peygamber'in uygulamaları ve bazı sözleri vakıf konusunda çok önemli teşvikler içermektedir. Bu hadislerin birinde son derece çarpıcı ifadeler yer almaktadır: "İnsanlar öldükleri zaman bütün amelleri kesilir; ancak bunun üç istisnası vardır: Kendisinden yararlanılan ilim, kendisine hayır dua eden salih bir çocuk ve kendisinden sonra da devam edecek olan sadaka (sadaka-i câriye)"². Son sırada zikredilen sadakanın vakıf olduğunda şüphe yoktur.

Dikkat edilirse, ayet ve hadisler, insanların şuurlarında yatan bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır: Ebedilik ve ölümsüzlük. Fakat İslâm inancına göre, bu dünya hayatının, kişiler ve dünyanın kendisi için de bir sonu bulunmaktadır. Bu durumda dünya, kısa bir süre için konakladığımız bir mekân olarak değerlendirilmelidir. Bununla birlikte hayatımızın, bu dünyanın

SALİH BAHADIR

bahadir@bahadirkon.com.tr

ötesine de sarkacağı ve sonuçlarına göre iyi veya kötü süreceği ve asla son bulmayacağını bilmemiz gerekmektedir.

Kişiyse, bu dünya hayatında ölmesine rağmen yine de sevap kazanma fırsatı veren bu anlayış, asr-ı saadetten itibaren giderek gelişen ve çeşitlenen bir vakıf hareketine yol açmıştır. Bu açıdan bakıldığında, sahabeden biri olan Ebu Talha'nın, yukarıda değinilen ayet indirilince, kendisinin en çok sevdiği Beyrha adlı bahçesini Allah rızası için vakfetmesiyle³, Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'da dört başı mamur bir külliye yaptırıp vakfetmesi arasında

dinî motivasyonlar bakımından bir fark yoktur. Yine, Hz. Ömer'in, kendisine Hayber ganimetlerinin taksimi sonucunda kalan Semg adındaki son derece güzel ve kıymetli araziye vakfetmesiyle⁴, Molla Fenari'nin Kudüs'de bir medrese ve mescid, Bursa'da üç cami ile birer medrese ve mektep yaptırıp, bu eserler için gelir getiren akarlar tahsis edip vakfetmesi⁵ arasında niyet noktasında herhangi bir farkın olduğunu söylemek bir hayli güçtür. Allah'a daha yakın olmayı prensip addeden ve yaratılanı Yaradan'dan ötürü hoş gören müslüman toplumlar, sadece insana değil, hayvanlara da hizmet veren değişik türde vakıflar kurmuşlar ve Yüce Allah'ın sürekli tezahür etmekte olan evrensel sevgi ve merhametinin, acizane olarak, bu dünyadaki yansımalarını temsili olarak göstermek istemişlerdir.

İslâmiyet'in bir yaşama ve toplum biçimi olarak kabul edildiği müslüman toplumlar da vakıflar hızla çoğalmış ve başta eğitim, kültür, sağlık ve sosyal güvenlik ve bayındırlık olmak üzere birçok alanda hizmetlerin hemen tamamı vakıflar tarafından verilmiştir. Osmanlı-Türk toplumunun tek sivil örgütlenme tipi olan vakıflar, tarihi geçmişimizde çok önemli misyonlar yüklenmiştir. Siyasi bakımdan son derece güçlü bir merkezi idare teşkilâtına sahip olan Osmanlı Devleti, hizmetlerin topluma götürülmesinde, tamamen yerinden yönetimi benimsemiş ve vakıfları mahallî yönetim birimi olarak değerlendirmiştir.

Toplumda sosyal dengeyi sağlayıcı birçok katkıya imza

atan vakıflar sayesinde, insanlar birbirine kul olmaktan kurtarılmış, bakıma muhtaç ve kimsesiz kişiler, derin bir yalnızlık girdabına sürüklenmeden, toplumun kendilerini kucakladığı kesimler haline dönüştürülmüştü. Tabiatıyla bu durum, değişik biçimlerde toplumun geneline yansıyınca, sosyal huzur ve barışın sağlanması daha kolay gerçekleşebiliyordu.

Söz gelimi, Osmanlı toplumunda dilenciliğin günümüzdeki gibi sosyal bir yara haline geldiğini söylemek mümkün değildir. Zira hemen her şehirde kurulu bulunan vakıfların imaretlerinden binlerce kişiye ücretsiz yemek verilmekteydi. Bu kişiler genellikle maddi durumu zayıf olanlarla öğrenciler idi. Meselâ, Fatih Sultan Mehmed devrinde İstanbul'da kurulan vakıf imaretlerinden her gün için ücretsiz olarak beslenen kişi sayısı 30 bin idi. Benzer bir biçimde, Bursa'da sadece I. Murad (Hudâvendigâr) İmaretinden her gün 300 öğrenciye yemek verilmekteydi. Bu sayıya fakirler ve yolcular dahil değildi. Osmanlı topraklarının tamamında bulunan yüzlerce imaretteki uygulama bundan farklı değildi. Bu imaretlerin vakfiyelerinde yer alan hüküm, Orhan Gazi'den itibaren hiç değişmeden devam etmiş ve "kim olursa olsun, misafirlerin üç gün süreyle vakfın misafirhanesinde kalabilecekleri, bundan sonraki ikâmetlerinin mütevellinin re'yine bağlı" olduğu yolundaki ifade hemen bütün vakfiyelerin değişmez cümlesi haline gelmişti.

Görüldüğü gibi, vakıflar Osmanlı toplumunda eğitim, kültür, sağlık, sosyal güvenlik,

bayındırlık başta olmak üzere çok sayıda farklı amaçla kurulmuş ve hizmet vermişlerdir. Vakıfların ortaya çıkışı ve çeşitlilik kazanması, toplumun gereksinimleri ile yakından ilgilidir. Günümüzde birçoğu merkezi idare tarafından yürütülmekte olan değişik hizmetlerin o dönemde vakıflar tarafından sırtlanmış olması, devletin yükünü son derece azaltmış ve devlet, iç ve dış güvenliğinin sağlanması konusunda daha başarılı adımlar atabilmiştir.

Osmanlı toplumunun hemen her sorununa çözüm getiren ve cemiyetin bütün katmanlarının birbiriyle barışık olmasında önemli bir denge vazifesi gören vakıflar, görüldüğü gibi en katı batılların dahi övgülerini kazanmıştır. Vakıflar cemiyet fertlerinin hayatıyla o kadar içli-dışlı idi ki, günlük hayatın onsuz olma ihtimali hemen hemen imkânsızdı. Doğumundan itibaren insan hayatında vakıfların taşıdığı önemi, şu ifadeler son derece etkileyici bir şekilde ortaya koymaktadır:

"Vakıflar sayesinde bir kişi vakıf bir yerde doğar, vakıf bir beşikte uyur, vakıf mallarından yer içer, vakıf kitaplardan okur, vakıf bir medresede hocalık eder, vakıf idaresinden ücretini alır ve öldüğü zaman kendisi vakıf bir tabuta konur ve vakıf bir mezarlığa gömülür".

¹Kur'ânı- Kerim ve Açıklamalı Meâli, (haz. Ali Özek ve ark.), Ankara, 1993, s.61.

²Müslim, Vasiyye, 3.

³Müslim, Zekat, 42.

⁴Tecrid-i Sarih, VIII, 221

⁵Bk. Bursa Şer'îye Siciller, B 6/149 6a.

Kıymetli hemşehrilerim, öncelikle hepimizin üç ayları mübarek olsun. Allah daha nice üç aylara Ramazana ve bayramlara hep beraber kavuşmamızı nasip etsin. Bu yıl mahallemizde birçok değişiklikler oldu. Öncelikle mahallemizde işsizlik diye bir şey kalmadı. Çalışsak isteyen herkes bir iş sahibi oldu. Buna vesile olan Taşkent belediyesi, Büyükşehir belediyesi ve İŞKUR dur. Hepsine sonsuz teşekkürler.

Çünkü yıllardır işsizlik büyük sorundu, ama şu an tahmin ediyorum ki herkes hayatından memnun. Çünkü insanın doğduğu, yaşadığı topraklarda çalışıp, ekmeğini kazanması önemli bir nimettir. Çok şükür ki insanımız bunu kazandı. Yine dile getirmek istediğim bir başka konuda seçimler ve büyükşehir yasasının geçmesinin ardından bir yıl geçti. Bu süre zarfında mahallemizde en küçük bir aksaklık olmadı, mahallemizin temizliği, yollarımızın yapılması, sularımızın temiz bir şekilde bizlere ulaşması bunun en büyük örneğidir. Özellikle

ulaşımda yaşanan aksaklığın çözülmesi, Konya büyükşehir belediyesinin her gün otobüsünün Konya ya çalışması önemlidir. Kıymetli hemşehrilerim şu anda mahallemize bir adet kapalı halı saha yapılmaktadır. Tarımsal destekte özellikle bu yıl çok büyük imkânlar sunuldu. Fakat bu fırsatlara üç beş kişi hariç pek kimse rağbet etmedi, yanaşmadı. İnşallah bu imkânlar gelecek yıllarda daha çok artacaktır. Vatandaşlarımızın birçoğunun sorun olarak gördüğü Dere Bölgesinin istimlak olup su basar arazisinin kalmaması beldemizi çok etkiledi. Bizde bunun için yayladaki göletlerin yapılması için müracaatta bulunduk. Kış boyunca Orman ve Su İşleri Bakanlığına bağlı gelen ekipler suyun derecelerini ölçüp rapor tuttular

İnşallah olumlu sonuçlanırsa ileriki yıllarda o göletleri faaliyete geçirmek için uğraşacağız. Şunu söyleyebilirim ki, geçen sene mahallemize Konya dan 10 kişilik bir ekip geldi. Bu ekip mahallenin sorunlarını tek tek dinleyip not ettiler. Şu an bu sorunların her

biri için bizlere geri dönüş yapılmaya başlandı. Vatandaşlarımızın gelecekleri için biraz daha sabırlı olmalarını istiyoruz. Bazı konuşmalara şahit oluyoruz ki, bir senedir ne yapıldı diye soruyorlar. Şuna inanıyorum ki çok büyük değişiklikler oldu ve daha da olacak. Çünkü bu işin içinde bizler varız. Olup bitene bizler şahit oluyoruz. İnşallah mahallemiz çok daha iyi günler görecektir.

Mahallemizden Havadisler.

Evlenenler: Bilal Akpınar'ın oğlu Ömer, Kemal Güder'in kızı Özge ile evlendi.

Nişanlananlar: Mehmet Akpınar'ın kızı Hacer, Mahmut Semerci'nin oğlu Mustafa ile nişanlandı.

Mesut Akboğa'nın oğlu Mustafa Alanya da nişanlandı.

Hasta ve Düşkün Olanlar: Eşşe Oğuz, Ümmü Akcan, Emine Akbay, Fatma Yıldız, Mehmet Güder ve Hatice Güçlü

Vefat Edenler: Ahmet Cengiz (Fürülerin Ahmad) , Kemal Karadeniz (Hacının Kemal) , Hasan Hüseyin Aslan (Hüsem Hasan).

Çetmi'de kış mevsimi...

VETERİNERLİK

A. Binnur UYSAL ERZURUM

binnuruysal@gmail.com

Çetmililer ve Çetmi'ye gönül verenler, merhaba! İlk yazımda sizlerle buluşmanın heyecanı ve mutluluğunu yaşamakta olup sizlere öncelikle kendimden bahsedip daha sonra da Veteriner Hekimlik ve Hayvan Sağlığı, dolayısıyla İnsan Sağlığı konularında bilgilerimi paylaşacağım.

Çetmili **Mehmet Uysal** (Keko Mehmet)'in oğlu rahmetli **Hasan Uysal**'ın kızıyım. Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nden mezun oldum ve Konya'da özel bir laboratuvarında Sorumlu Yönetici Veteriner Hekim olarak çalışmaktayım.

Bu kısa bilgilendirmeden sonra asıl konumuza giriş yapalım; "Veteriner Hekim kimdir?" sorusu ile başlayarak Veteriner Hekim'i tanıyalım; hepinizin eminim ki bilgisi vardır ancak bu bilgiler genelde eskilerin tabiriyle "**Baytar**" ya da "**Hayvan Doktoru**" tanımlarından oluşmaktadır. Veteriner Hekimlik mesleğinin kökeni eskilere dayanmakta olup dünyada bu alanda ilk defa bilimsel olarak eğitim veren okul Fransa'nın Lyon kentinde 1762 yılında açılmıştır. Ülkemizde ise 1842 yılında Prusyalı bir askeri Veteriner

Hekim tarafından İstanbul'da eğitime başlanmış olup, 1849 yılında ise Askeri Veteriner Okulu açılmıştır. Bu tarihten itibaren Veteriner Hekimlik eğitimi veren okullar açılmaya devam etmiştir. Tarihimizdeki Veteriner Hekim olan değerli büyüklerimizde vardır; **Mehmet Âkif Ersoy**, **Mer-ver Ansel** (ilk bayan Veteriner Hekim), Kırgız Türkü olan ünlü yazar **Cengiz Aytmatov**...

Mesleğimizin eğitimiyle ilgili son olarak şu bilgiye de vererek sağlıkla ilgili kısma geçebiliriz; Veteriner Fakültesi'nin 5 yıllık zorlu bir eğitimi olmakla birlikte Türkiye'de eğitim veren yaklaşık 25 Veteriner Fakültesi vardır.

Veteriner Hekimler genel olarak hayvan sağlığı için çalışıyor olarak bilinse de biraz detaylı bakıldığında zaman insan sağlığında çok önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Şimdi diyeceksiniz ki nasıl yani insan sağlığı ve Veteriner Hekim? O halde biraz açıklayalım. Tükettiğimiz hayvansal kaynaklı gıdaların, örneğin et, süt ve yumurtayı düşünecek olursak sağlıklı ve güvenilir olabilmemesinin en önemli etkeni sağlıklı hayvanlardan elde ediliyor olmasıdır. Ürünlerini tükettiğimiz canlıların hasta olması

(brucella, salmonella, tüberküloz vb...) dolayısıyla tüketilen ürüne de yansiyacaktır. Bu konuya başka bir örnek vererek devam edelim, zoonoz hastalıklar olarak adlandırdığımız hayvanlardan insanlara ve insanlardan da hayvanlara bulaşan hastalıklar vardır. Türkiye'de yaklaşık 40 tane zoonoz hastalık bulunurken dünyada bu sayı 4-5 katına kadar çıkmaktadır. Mesela hepinizin de bildiği birkaç hastalıkla konuyu örneklendirelim; **Deli Dana** (BSE), **Kuş gribi** (Avian Influenza) gibi hastalıklar ülkemizde olduğu gibi dünyada da ciddi anlamda maddi kayıplara yol açmaktadır. Ülkemizde ise çoğunlukla **Tüberküloz** (Verem), **Kuduz**, Şarbon (Antraks), **Brucelloz** hastalıklarına rastlanılmaktadır. Dünya Gıda ve Tarım Örgütü'nün (FAO) bilgilerine göre hayvan hastalıkları yüzünden yılda yaklaşık **30 milyon** süt içilememektedir. Bu kayıpların ve sağlıksız hayvansal ürünlerin önüne geçilebilmesi için temel görev Veteriner Hekimlere düşmektedir. Hayvan sağlığı ve insan sağlığı arasındaki ilişki sadece gıdasal olarak değil hobi amaçlı evlerimizde ya da bahçelerimizde baktığımız kedi, köpek, kuş gibi pet hayvanları içinde geçerlidir.

Bu maddi ve manevi kayıpları önlemek için yapılması gereken bazı şeyler vardır. Bunların başında hayvanlarımızın düzenli olarak Veteriner Hekim kontrolünden geçirilmesini sağlamak, gerekli uygulamaların (aşı, parazit tedavisi, vb...) zamanında yaptırılması, hayvanların barınaklarının temiz, bakımlı ve onları strese sokmayacak bir yapıda olması gerekmektedir. İleriki yazılarımızda bu konulardan detaylı olarak bahsedeceğimi söyleyerek yazıma son veriyorum. Görüşmek dileğiyle, hoşça kalın.

HD EKRAN MI? DOĞA MI

Ramazan **YERLİKAYA**

yerlikaya1993@gmail.com

Ben ve babam köyde unutulmuş sokak oyunlarını tekrar yaşatmak amacıyla yaz Kuran kursunun teneffüs aralarında bu oyunları çocuklara zorla, tekrar yaşatmaya çalıştıysak da, çocuğun akıllı telefonu ya da evde onu bekleyen bilgisayarı, çocuğu hep frenledi ve çok fazla randıman alamadık.

ÇETMİ! Aydınlık bir kış sabahı, Kızarmış ekmek kokusu, Dışarıda kar, Sobada patates, Sobada maşa, maşanın üstünde ekmek dilimleri,

Ve bu dönem de çocuk olmak. Eminim bu kelimeler hepimizin zihninde bir şeyler ifade etmiş ve içimizden "vay be ne günlerdi" demişizdir.

Yazıma bu güzel kelimeler ile başlarken, çocukluktan günümüze geldiği bu süreçte bizler, özellikle de çocuklarımız, farkında ol(a)mayarak doğadan nasıl ola ki HD ekrana geçildiği üzerinde duracağım.

Dert ve tasaların olmadığı, sadece günlük planlar peşinde olduğumuz, hangi oyunu oynayacağımız ya da ilerisi için hedeflerimiz sorulduğu zaman zihnimizde mevcut olan meslekler öğretmenlik, doktorluk, polislik gibi hedeflerden ki oda "hedefi yok" denmesin diye söylediğimiz zamanlar nerde kaldı.

Sakin, boş kafanın rahatlığıyla hareket etmek güzeldi bence. Ne güzel cahildik. Cahillik en güzel çocuklarda güzel dururdu, her şeyi zamana göre öğrenmek en güzeliydi bence. Bırak bilmesin çocuk teknolojik ürünleri akıllı telefonu ya da bilgisayarları şahsen bizler öyleydik, Öyle her şeyi bilmezdik, tuşlu telefonla tanıştığımız zamanlar, yılan oyunu için tasarlanmış bir cihaz olarak bakardık meseleye. O telefonlar ya da diğer teknolojik ürünler cazip gelmediği, kısaca akıllı olmadığı için sokakta oynuyorduk. Evet, sokakta oynamak diye bir kavram vardı, şimdiki çocukların bilmediği ya da uygulamadığı bir kavram. Zaten zihnimizin boş olması da buradan gelirdi aslında. Doğayla baş başa olmak, kendini küçük bir ekran ile sınırlı tutan "bazı akıllı telefonların ekranı 4 İNÇ büyüklüğünde" olsa da bir

ekranla sınırlı tutmaktan farklıydı doğayla baş başa olmak.

Çetmi ve diğer köylerdeki değişim bizim devreden hemen sonra, yaklaşık 2000 doğum üstü olanlarla başladı. Sokakta oyun oynamaktan ev halinde bilgisayar oyunu oynamaya sürecine bu dönemden sonra geçildi, bizler sokakta oynamanın tadını iliklerimize kadar yaşayanlardandık. 2000 doğumlu ve üzerinde olanlar internet ve bilgisayar kurbanı oldular, onlar bu değişimden kendilerini kurtaramadılar maalesef. Onlar bilemezler sokakta oynamanın tadını, hani şimdi 2000 doğum üzeri olanlar bana der ki "hayır bizde oynadık ya da hala oynuyoruz" onu demiyorum! bizim gibi dolu dolu geçir(e)mediniz. Sizler sistem kurbanı oldunuz.

Mesela bizim dönemimizde her oyunun bir zamanı vardı katır çevirme, teker sürme, bilye oynama, bisiklet sürme v.s sistemliydi yani her şey, bir gurup bilye oynarken içlerinden sadece bir kişi çıkar teker sürmeye başlarsa bütün köyün çocukları bu sefer teker sürmeye başladılar, yani zamanı gelmiş demekti teker sürmenin. Günümüz de artık yok böyle bir sistem.

Ben ve babam köyde unutulmuş sokak oyunlarını tekrar yaşatmak amacıyla yaz Kuran kursunun teneffüs aralarında bu oyunları çocuklara zorla, tekrar yaşatmaya çalıştıysak ta, çocuğun akıllı telefonu ya da evde onu bekleyen bilgisayarı, çocuğu hep frenledi ve çok fazla randıman alamadık.

Çetmi ilköğretim okulunun hazırlanmış olduğu geleneksek kaynarmuş pikniklerinde oynanan köy oyunlarının çocuklardan çok velilerin iştahla oynaması benim bu tezimi bir kez daha kanıtlamıştır. Ben şahsım adına günümüz çocuklarını anlayışla karşılıyorum, sonuçta özellikli ya da akıllı tele-

fonu olan bir çocuk sokağa neden çıksın ki ya da basit köy oyunlarını neden oynasın, zaten ihtiyaçlarını akıllı telefonu karşılıyor. Benim savaşım, mücadele, takıntı yaptığım, üzerinde durduğum mesele, sokağa çıkmayan çocuklar, ya da akıllı telefonu olan çocuklar değil, bilakis bu teknolojiyi çocuklarımıza kadar indiren sistem ve telefonları bu kadar akıllı yapan bilim insanlarıdır.

Bence bu işe çözüm olarak Sigara gibi 18 yaş altına satılmama yasağı getirilmesi gerekirdi. Olumsuz etkisi sorulursa da "Çocukları doğaya ve sokağa karşı sınırlandırıyor" gerekçesi mantıklı bir açıklama olurdu. Gerçi bizim milletimiz bu işe de çözüm bulur ve en akıllısından bir telefonu kendisi alır çocuğuna verirdi. İyi ya da kötü bir şey diyemem ama Bizim milletimizde yasaklar keyfimizi kaçırmış, Tersini yapmak ise her zaman hoşumuza gitmiştir. Kısaca engel olamadığımız bir değişim HD ekrana geçiş

Şimdi bu teknolojinin olmadığı bir dönem ile günümüzü karşılaştırarak meseleye açıklık getirebiliriz: Bizler ki çocukluğumuz da sokakta oynamak için okuldan dağılır dağılmaz koşarak önlüğümüzü kapıdan atarken, günümüze baktığımız zaman çocuğun koşma sebebi sokakta oynamak için değil, bilhassa bilgisayar ya da okula götüremediği akıllı telefonunu oynamak amacıyla koşuyor durumda. Annemiz acıktığımızı bildiği için kardeşimizle ekmek gönderirken günümüzde çocuğun mekânı belli, annenin bilgisayar masasına ekmek getirmesi kolaylaşmış artık. Mahallede teyzelerin evlerine susayınca girer suyumuzu yudumlar ya da pencereden bir sürahi ve bardak uzatır aynı bardaktan kana kana su içerken, şimdi o teyzelerimizin evleri garip ve yoksul kalmış, geleni gideni kalmamış durumda, kardeşlik bilincini oluşturan aynı bardaktan su içme anlayışı yok olmayla baş başa. Günümüz çocuğunun altında istisna-

sız bisiklet, az büyüdüğü zaman ise motor mevcut. Gerek kalmamış aynı bardaktan su içmeye imkânlar arttıkça paylaşım, arkadaşlıktan öte kardeşlik bilinci azalmış.

Yine bizler birbirimizin elmasına diş atardık, Bilye oynamaktan ellerimiz kanardı toprağa veyahut küle sürer geçerdik ama ilginçtir ya hiç mikrop kapmazdık. Düşerdik ekmek çiğner basarlardı alnımıza, oyunumuza devam ederdik.

O dönemlerden günümüze geldiği zaman, sizce de bir şeyler değişiyor mu çocuklarımızda? İmkânlar arttıkça çocuklarımız narin, cılız, kibar, her şeyden nem kapabilir duruma gelmiş. İzlediği dram Filmler den olsa gerek. Babasından annesinden azar işittiği zaman neredeyse acillere taşınma noktasına gelmiş. Küçük toprak evlerimizin içinde çoraptan top yapıp oynayan çocuklarımızın yerini sessizce oturmuş, akıllı telefonu sayesinde sokak ve dünya ile irtibatını koparmış çocuklarımız yer almış. Toprak evlerimizin yerini büyük lüks evlerimiz almış. Parklarımız var içinde oynayan çocuk kalmamış, her yıl sökülüp yenilenen kaldırımlar, binalar ıslık ıslık vitrinler var, ama sevginin yerini buzlaşmış yapay insanlar almış. Bayramlarda köyünü dedesini ve ebesini ziyarete gitmekten öte Tatil köylerine gitmeyi tercih eden çocuk ve torunlar oluşturmuş.

Benim değildir bu kültür. Bu kültür ne ruhuma ne kültürüme ne de Çetmi'ye hitap etmez. Bizler değişen bu yapıya aile, akraba, sülalemiz adına bir Çetmili olarak en güzel şekilde göğüs gerdiğimizi düşünürken, gerek Çetmililer gününde, gerekse bayramlarda Çetmi'yi dolduran hemşerilerimizden umuyorum ki dünya gerçeği olan küreselleşme, değişim, doğaya karşı HD ekrandan etkilenmeyen, gelenek göreneklerimize ve sokak oyunlarımıza sahip çıkan, bayramlarda tatil köylerini tercih eden gurbetçiler yerine de bilhassa kendi köyünü tercih eden hemşerilerimizin asırlar boyu devam etmesi dileğiyle...

SELAM VE DUA İLE...

Ramazan Yerlikaya kardeşleriyle...

MAZIDEKİ CANLAR

Merhume Dudu ÖZEL

Merhume Ayşe TAŞPINAR

MEVLA'YA

BEKİR ŞİTKİ
ERDOĞAN

Emine AKBAY

Gariplik tuttu boynumdan,
Büker mevlaya mevlaya.
Gözüm, her derdi gönlümden,
Döker Mevlâ'ya Mevlâ'ya

Dolaştım beldeler boylar,
Urum, Türkmen, Arap Köyler,
Pınarlar, Çeşmeler, Çaylar,
Akar Mevlâ'ya Mevlâ'ya

İnandım, Aşk-ı mutlak bir,
Gönül bir, sevgi bir, Hak bir;
Dilim doksan dokuz tekbir,
Çeker Mevlâ'ya Mevlâ'ya

Merhume Fatma AYVAT

İlahi, zincirim çözüldü;
Kaçıp gitmem, sözüm sözdür.
Benim hürriyetim gözdür,
Bakar Mevlâ'ya Mevlâ'ya

Musalla köşküdür karşın,
Nasibin üç bucuk arşın,
Hedefsiz atılan kurşun,
Seker Mevlâ'ya Mevlâ'ya

Senin yurdun ırak iller,
Mekan tutmaz garip kullar.
Bekir var git bütün yollar,
Çıkar Mevlâ'ya Mevlâ'ya.

Merhume Zekiye YILDIRIM

Merhume Ümmü TAŞTEKİN

HASAN ALİ
POLAT

hasanalipolat@hotmail.com

İLK NÜFUS SAYIMINDA ÇETMİ

Osmanlı Devleti'nde ilk nüfus sayımı II. Mahmud (1808-1839) döneminde 1831 (h.1246) yılında yapıldı. Bu nüfus sayımı ile devlet, ülkenin asker potansiyelini tespiti çalıştı; zira Yeniçeri Ocağı kaldırılmış yerine Asakir-i Mansure-i Muhammediye adında yeni bir ordu kurulmuştu. Bu ordunun askere ihtiyacı vardı. Ayrıca ekonomi kötüydü; ülke ekonomisini rahatlatmak için vergi mükelleflerinin yeniden -adaletli şekilde- tespiti elzem bir hale gelmişti. İşte, temelde, bu ve benzeri gerekçelerle Osmanlı Devleti'nin Anadolu ve Rumeli'sinde nüfus sayımı yapıldı. Sayım neticesinde Anadolu ve Rumeli'deki erkek nüfus yaklaşık

dört milyon olarak kayda geçirildi.

Özele inerek 1831 yılına ait Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki 3463 numaralı Nüfus Defteri'ne göre Hadim kazasının toplam nüfusu 4797'dir. Kazaya bağlı köyler ve bu köylerin nüfusları ise aşağıdaki gibidir: Hadim (401), Aşağı Hadim (396), Aşağı Mernek (68), Yukarı Mernek (322), Kongul (134), Pirlavgonda/Taşkent (818), Kalnağıl (235), Sarnıç (112), Sazak (100), Kecimen (106), Afşar (282), Bolay (132), Çepni (239), Alata (374), Oduncu (71), Ilıcınar (319), Kaplanlı (151) ve Eğiste (537).

Yine bu defterin içindekilerine baktığımızda Çepni nüfusu şu şekilde tasnif edilmiştir: Hane sayısı 95; Asakir (asker sayısı) 6;

Sagır (0-12 yaş çocuk) 114; Alif (çalışamaz durumda olan) 2; Kebîr (12 yaş üzeri yetişkin) 117. Çepni köyü ile ilgili rakamları topladığımızda köyün erkek nüfusunun 239 olduğu görülmektedir. Erkek nüfus ile kadın nüfusun üç aşağı beş yukarı birbirine denk olduğu değerlendirmesini yaparsak köyün kadın-erkek toplam nüfusunun yaklaşık 475 olduğunu varsayabiliriz.

3463 numaralı Nüfus Defteri'nin yirmi dördüncü varışından itibaren Çepni karyesine dönük detaylara yer verilmiştir. Bu detaylar elden geldiğince çevrilmiş ve bir tablo haline getirilerek aşağıda dikkatlere sunulmuştur.

ÇEPNİ KARYESİ

Sıra Nu	Hane Nu	İsim	Fiziki Özellikler	Yaş	Diğer Özellikler
1	1	İmam-ı karye-i mezbure kır sakallı Ali Hocaoglu Esseyid Muhammed Alim Efendi veled-i Musa Molla	Kır sakallı	47	
2	Oğlu	Muslihiddin		9	İlim talebesi
3	Oğlu	Sadreddin		1	
4	Babası	Selahaddin ak sakallı mezbur Molla Musa veled-i Ali		80	
5	2	Köseoğlu Molla Hacı (...?) veled-i Molla Mustafa	Kır sakallı	43	Karye camii hatibi
6	Kardeşi	Hacı Hasan	Siyah sakallı	37	
7	Oğlu	Molla Mustafa		1	
8	3	Sarı Hasan'ın Hacı Mehmed	Sarı sakallı	42	Rençber
9	Oğlu	Molla Hasan	Emred	15	İlim talebesi

10	Oğlu	Yusuf		11	
11	Oğlu	Mustafa		7	
12	Oğlu	Ali		4	
13	Oğlu	Osman		1	
14	4	Durali'nın Hüseyin veled-i Ali	Kır sakallı	46	Rençber
15	Oğlu	Durmuş Ali		6	
16	Oğlu	Mustafa		5	
17	5	Nasuh Hüseyin veled-i Hasan	Ak sakallı	75	Rençber
18	Oğlu	Hasan	Kır sakallı	47	
19	6	Hasan veled-i Abdurrahman	Siyah sakallı	37	Alatalı-Fukaradan
20	Oğlu	Hüseyin			Asakir-i Mansure'de
21	Oğlu	Osman		3	
22	7	İmamoğlu Abdullah veled-i Abdülkadir	Ak sakallı	65	Eskici
23	Oğlu	Emin		11	
24	Oğlu	Mahmud		9	
25	8	Koca Osman oğlu Molla Memiş	Sarı sakallı	43	Fukaradan
26	9	(Gümüş?) Hüseyin veled-i Yusuf	Kır sakallı	54	Rençber
27	10	(Gümüş?) Ahmed veled-i Yusuf		52	Bağcı
28	Oğlu	Yusuf	Emred	12	
29	11	Küçük Yusuf'un Habib	Siyah sakallı	37	Limoncu
30	Oğlu	Molla Ali	Emred	12	İlim talebesi
31	12	Nasuh oğlu Mustafa veled-i Hasan	Kır sakallı	63	Bağcı
32	Oğlu	Nasuh	Siyah sakallı	35	
33	Torunu	Hasan		5	
34	Torunu	Mehmed		1	
35	13	Katırcıoğlu Sohta Hüseyin veled-i Mehmed	Ak sakallı	80	Fukaradan-alıl
36	Oğlu	Ahmed	Siyah sakallı	35	Rençber
37	Oğlu	Mehmed	Emred	12	
38	14	Mümin oğlu Molla Memiş	Kır sakallı	45	Fukaradan
39	Oğlu	Molla Ali	Emred	14	İlim talebesi
40	15	Katırcıoğlu Musa veled-i Mustafa	Kır sakallı	42	Rençber
41	Oğlu	Molla Ali	Emred	15	İlim talebesi
42	Oğlu	Molla Veli	Emred	12	İlim talebesi
43	Yeğeni	Molla Mustafa veled-i Mehmed	Emred	15	İlim talebesi
44	16	Basıroğlu Hüseyin veled-i Mehmed	Kır sakallı	47	Değirmenci
45	17	(Gümüş?) oğlu Ali veled-i Hüseyin	Siyah sakallı	41	Rençber
46	18	Kadıoğlu Abdülmümin veled-i Yusuf	Sarı sakallı	39	Irgat
47	19	Sarı Mehmed'in Dede veled-i Seyyid	Siyah sakallı	39	Rençber
48	Oğlu	Seyyid		3	
49	20	Katırcıoğlu İsa veled-i Mustafa	Kır sakallı	47	Limoncu
50	Oğlu	Mustafa	Emred	12	
51	Oğlu	Yusuf		9	
52	21	Katırcıoğlu Hüseyin veled-i Hasan	Siyah sakallı	31	Rençber
53	22	Kara Mehmed'in Molla Veli veled-i Mehmed	Kır sakallı	46	Rençber
54	oğlu	Mehmed		4	
55	23	Duralıoğlu İbrahim veled-i Hasan	Ak sakallı	65	Rençber

56	24	(Gümüş?)oğlu Abdülcilil veled-i Ahmed	Kır sakallı		Rençber
57	Oğlu	Ahmed			Asakir-i Mansure'de
58	Oğlu	Molla Hasan	Emred	12	
59	25	Tarakçı İlyas oğlu Hüseyin	Siyah sakallı	39	Tarakçı
60	Oğlu	Mehmed		6	
61	Oğlu	İlyas		4	
62	Oğlu	Ali		1	
63	26	Katırcıoğlu Abdurrahman veled-i Mehmed	Siyah sakallı	41	Bağcı
64	Kardeşi	Mehmed	Siyah bıyıklı	23	
65	27	(Gümüş?)oğlu Abdülkerim veled-i Hasan	Ak sakallı	67	Fukaradan
66	Oğlu	Ahmed		4	
67	28	Katırcıoğlu İsa veled-i Abdurrahman	Siyah sakallı	44	Rençber
68	Oğlu	Molla Mehmed		9	İlim talebesi
69	Oğlu	Hasan		1	
70	29	Kara Mehmed oğlu Mustafa veled-i Mehmed	Siyah sakallı	45	Rençber
71	Oğlu	Mehmed			Asakir-i Mansure'de
72	Oğlu	Abdullah		3	
73	30	Katırcıoğlu Mehmed veled-i Veli	Siyah sakallı	37	Eskici
74	Oğlu	Veli		5	
75	Oğlu	Ahmed		1	
76	31	Topaloğlu Abdülkerim veled-i Hasan	Kır sakallı	25?	Rençber
77	Oğlu	Veli		5	
78	Oğlu	Hasan		1	
79	32	Katırcıoğlu Abdülbaki veled-i Hasan			Fukaradan-Alıl
80	Oğlu	Hasan		11	
81	Oğlu	Abdullah		7	
82	Oğlu	Hüseyin		1	
83	33	(Hadi?)Mehmed oğlu Hasan veled-i İsmail	Emred	15	Rençber
84	Kardeşi	Molla Ali			Asakir-i Mansure'de
85	34	(Gümüş?)oğlu Mehmed veled-i Musa	Siyah sakallı	38	Irgat
86	Oğlu	Ali		1	
87	Kardeşi	Mustafa	Emred	15	
88	Kardeşi	İsa	Emred	12	
89	35	(Çayucu?)oğlu Abdülkerim veled-i Mehmed	Kır sakallı	47	Irgat
90	Oğlu	Hasan		12	
91	36	Efendioğlu Abdülkerim veled-i Mehmed	Siyah sakallı	32	Irgat
92	37	Enbiyaoğlu Abdülbaki veled-i Ali	Ak sakallı	75	Rençber

93	Oğlu	Hasan	Siyah sakallı	37	
94	Oğlu	Ali	Siyah sakallı	32	
95	38	Duralioğlu Eyüp veled-i Hasan	Ak sakallı	65	Fukaradan
96	Oğlu	Mustafa			Asakir-i Mansure'de
97	Oğlu	Hasan	Emred	12	
98	Oğlu	Süleyman		7	
99	Oğlu	Abdullah		5	
100	39	(Evali?)oğlu Ali veled-i mustafa	Siyah sakallı	37	Rençber
101	Oğlu	Ahmed			Asakir-i Mansure'de
102	Oğlu	Mustafa	Emred	12	
103	Oğlu	Ali		7	
104	40	Himmetoğlu Abdülkerim veled-i Hüseyin	Kır sakallı	70	Rençber
105	Oğlu	Hüseyin			Asakir-i Mansure'de
106	41	Resiloğlu Mustafa veled-i Mehmed	Siyah sakallı	41	Limoncu
107	Oğlu	Mehmed	Emred	12	
108	Oğlu	Hüseyin		9	
109	42	Resiloğlu Resil veled-i Mehmed	Siyah sakallı	41	Çoban
110	Oğlu	Mehmed		2	
111	Oğlu	Hüseyin		1	
112	43	Molla Ahmedoğlu Molla Osman veled-i Osman	Emred	15	İlim talebesi
113	Kardeşi	Hüseyin		9	Yetim
114	44	Resiloğlu Durali veled-i Mustafa	Siyah sakallı	41	Çoban
115	Oğlu	Durmuş Ali		1	
116	45	Müteveffa Kara Mustafa'nın Abdullah'ın oğlu Mustafa	Emred	12	
116	Kardeşi	Duran		3	
117	46	Değirmencioğlu Abdülhalim veled-i Abdülhalim	Ak sakallı	75	Rençber
118	Oğlu	Mehmed	Siyah sakallı	37	Limoncu
119	Oğlu	Molla Mustafa	Siyah sakallı	24	İçel'de ilim tahsil eder
120	Torunu	Ali		3	
121	47	Bakkaloğlu İbrahim veled-i Ahmed	Siyah sakallı	42	Rençber
122	Oğlu	Ahmed		3	
123	Oğlu	Veli		1	
124	48	Gümüšoğlu Ahmed veled-i Mehmed	Siyah sakallı	32	Çoban
125	Oğlu	Mehmed		1	
126	49	Enbiyaoğlu Yusuf veled-i Musa	Siyah sakallı	43	Rençber

127	Oğlu	İbrahim	Siyah bı-yıklı	21	Çoban
128	Oğlu	Musa	Emred	12	
129	Kardeşi	Ali			Asakir-i Mansure'de
130	50	(Ayvaz?)oğlu Abdülkerim veled-i Ali	Ak sakallı		Alil
131	Oğlu	Seyyid Hüseyin	Siyah sa-kallı	43	Rençber
132	Torunu	İbrahim		4	
133	51	Duralioğlu Koca Ali'nin oğlu Hacı			Asakir-i Mansure'de
134	Kardeşi	Mehmed	Emred	12	
135	Kardeşi	Hasan		5	
136	Kardeşi	Hüseyin		5	
137	52	(Ayvaz?)oğlu Veli veled-i Abdülkerim	Siyah sa-kallı	38	Rençber
138	Oğlu	Molla Abdülkadir		12	İlim talebesi
139	53	Himmetoğlu Mehmed veled-i Abdullah	Siyah sa-kallı	37	Rençber
140	54	Duralioğlu Hüseyin veled-i Ahmed	Kır sakallı	41	Çoban
141	Oğlu	Ahmed			
142	Yeğeni	Ali veled-i Abdülnazif	Emred	12	
143	55	Topaloğlu Mahmud veled-i Mehmed	Sarı sakallı	43	Rençber
144	Oğlu	Mehmed		2	
145	56	Duralioğlu Hasan veled-i İbrahim	Siyah sa-kallı	23	Rençber
146	Kardeşi	Abdülcelil	Siyah bı-yıklı	18	(Asakir-i Mansure'de 1247)
147	57	Hatibin Osman veled-i Mustafa	Ak sakallı	54	Değirmenci
148	Oğlu	Mustafa		2	
149	Oğlu	Hasan		1	
150	58	(G/kömeşin?) Abdülfettah veled-i Ha-san	Ak sakallı	67	Arıcı
151	Torunu	Müteveffa oğlu (Hasan?)'ın oğlu Mehmed		12	
152	59	Büyük Hüseyin oğlu Mustafa	Kır sakallı	49	Bağcı
153	Oğlu	Hüseyin		9	
154	60	Hamza'nın Yusuf	Ak sakallı	72	Değirmenci
155	Oğlu	Abdullah			Asakir-i Mansure'de
156	Oğlu	Numan	Emred	12	
157	Oğlu	Mehmed		9	
158	Üvey oğlu	Mustafa	Sarı bıyıklı	23	Asakir-i Mansure'den mazuren mütekaid olmuş
159	Yeğeni	Kardeşi Hamza'nın oğlu İbrahim		9	
160	Yeğeni	Kardeşi Hamza'nın oğlu Mustafa		5	
161	61	(Cömeş?)oğlu Ali veled-i Mehmed		32	Davar çobanı
162	Oğlu	Mehmed		1	
163	Üvey kardeşi	Abdullah veled-i Mehmed	Emred	12	
164	62	(Bayır?)Ali veled-i Veli	Kır sakallı	57	Çiftçi
165	Oğlu	Abdullah	Siyah sa-kallı	37	

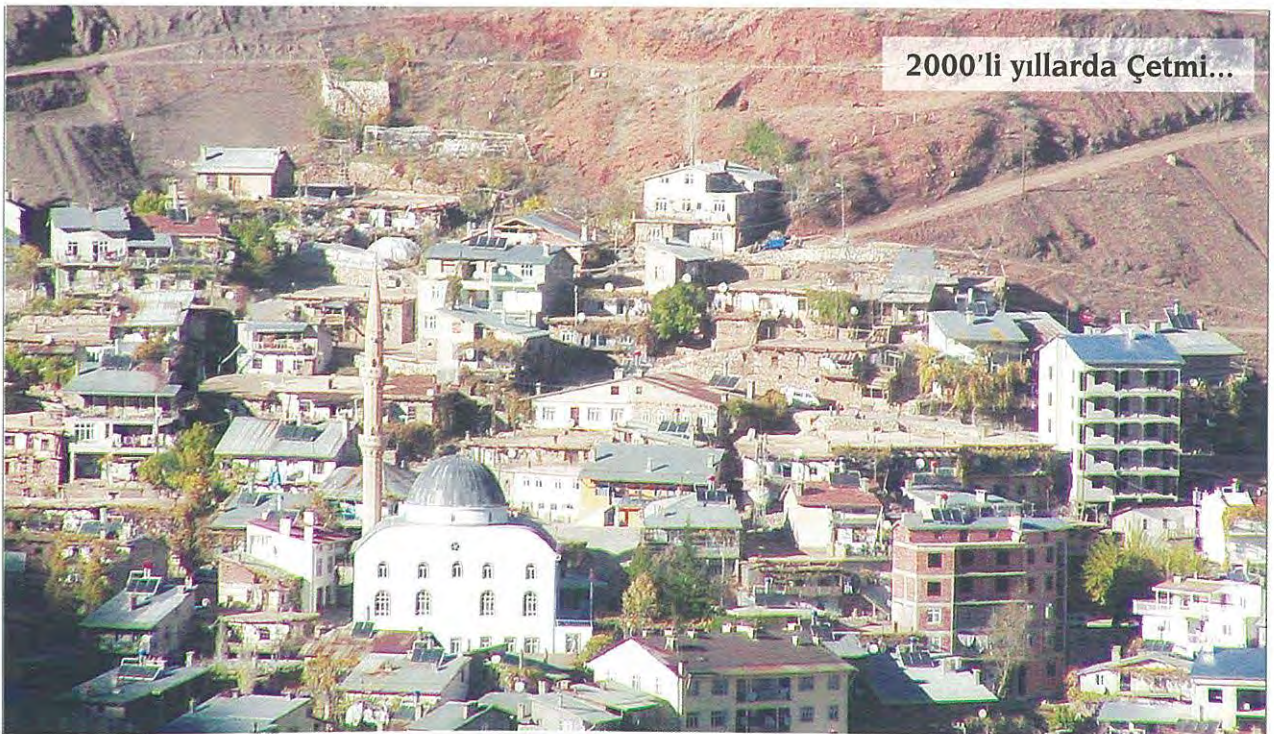
166	Oğlu	Abdurrahman	Siyah bı-yıklı	18	
167	Oğlu	Molla Abdülbaki	Emred	14	İlim talebesi
168	Oğlu	Veli		11	
169	63	Kara Mehmedoğlu Mehmed veled-i Ahmed	Siyah sa-kallı	37	Davarcı
170	Oğlu	Mehmed		4	
171	Oğlu	Ahmed		1	
172	Kardeşi	Mehmed	Emred	14	
173	64	(Girig?) Abdülkerim oğlu Hasan	Siyah sa-kallı	42	Limoncu
174	Oğlu	Ahmed		9	
175	Oğlu	Abdülkerim		3	
176	Oğlu	İsa		1	
177	65	Kara Ahmedoğlu Mehmed veled-i Ahmed	Siyah sa-kallı	39	Fukaradan
178	Oğlu	Ahmed		7	
179	Üvey oğlu	Abdurrahman veled-i Ali		9	
180	66	Katırcıoğlu Abdülkerim veled-i Ahmed	Siyah sa-kallı	39	Rençber
181	Oğlu	Ahmed		5	
182	Oğlu	Mustafa		2	
183	67	(İraz?)oğlu Ali veled-i Mehmed	Ak sakallı	73	Fukaradan
184	Oğlu	Yusuf	Emred	15	
185	68	(.....?) Ali veled-i Yusuf	Sarı sakallı	43	Demirci
186	Kardeşi	Mustafa	Siyah sa-kallı	35	
187	Kardeşi	Mehmed	Emred	13	
188	Yeğeni	Kardeşi Mustafa'nın oğlu Yusuf		1	
189	69	Duralioğlu Hüseyin veled-i Hasan	Ak sakallı	67	Rençber
190	Oğlu	Mustafa	Sarı bıyıklı	23	
191	70	Kara Mehmed'in Hasan veled-i Mehmed	Kır sakallı	52	Rençber
192	71	Kara İbrahim oğlu Mahmud	Siyah sa-kallı	39	Bağcı
193	Oğlu	İbrahim	Sarı bıyıklı	21	
194	Oğlu	Veli			Asakir-i Mansure'de
195	Oğlu	Ahmed	Emred	12	
196	72	Kara İbrahim'in Mehmed	Siyah sa-kallı	45	Davarcı
197	Oğlu	Molla İbrahim		7	
198	Oğlu	Abdülümün		1	
199	Kardeşi	Hasan	Siyah sa-kallı	27	Fukaradan
200	73	(Girig?) Hasan oğlu Mahmud	Siyah sa-kallı	29	Rençber
201	Oğlu	Mahmud		5	
202	Oğlu	Hasan		1	
203	74	Balakoğlu İbrahim veled-i Mehmed	Siyah sa-kallı	41	Rençber

204	Oğlu	Mehmed		4	
205	75	(.....?) İmamının oğlu Emrullah veled-i Mustafa	Kır sakallı	53	Fukaradan
206	Oğlu	Molla Mustafa		9	
207	Oğlu	Ömer		7	
208	76	Veli oğlu Molla Abdülbaki	Sarı sakallı	41	Çiftçi
209	Oğlu	Ali		9	
210	Kardeşi	İbrahim		29	
211	77	Köse Mehmed oğlu İsa	Sarı bıyıklı	21	Rençber
212	78	(Mustalik?)oğlu Haşim veled-i Mustafa	Siyah sakallı	42	Sığır çobanı
213	Oğlu	Ahmed		2	
214	Üvey oğlu	Mustafa? veled Memiş	Emred	15	
215	79	Deli Abdülkerim veled-i Ali	Ak sakallı	75	Limoncu
216	Oğlu	Mustafa	Kır sakallı	47	
217	Torunu	Molla Hasan		7	
218	80	Limoncu siyah sakallı Abdülbaki'nin Deli Mehmed		25	
219	Oğlu	Abdullah		3	
220	Oğlu	İbrahim Halil		1	
221	Yeğeni	Müteveffa kardeşi Abdullah'ın oğlu Abdülbaki	emred	12	
222	81	Himmetoğlu Deli Abdullah veled-i Abdullah	Siyah sakallı	37	Sığır çobanı
223	Oğlu	Hasan		1	
224	82	Deli Halil oğlu Hasan		40	Fukaradan-Alil
225	Oğlu	Halil		9	
226	83	Katircioğlu Abdülkerim veled-i Osman	Siyah sakallı	38	Rençber
227	Oğlu	Osman		7	
228	Oğlu	Mehmed		5	
229	Oğlu	Aldülgafur		1	
230	84	Abdülcilil oğlu Kadı Mehmed	Siyah sakallı	37	Rençber
231	Oğlu	Abdülcilil	Emred	12	
232	Oğlu	Salih		7	
233	Oğlu	Süleyman		3	
234	85	Yetim Müteveffa Topaloğlu Mustafanın oğlu Abdülbaki		7	
234	86	Mahmud oğlu Mahmud veled-i Mehmed	Kır sakallı	47	Bağ bekçisi
235	Oğlu	Ali	Siyah bıyıklı	21	
236	Oğlu	Molla Ahmed	Emred	12	
237	87	Başdereli Şeyh Molla Abdülkerim veled-i Ali	Sarı sakallı	31	İlim talebesi
238	88	Mahmud oğlu Abdülkerim'in oğlu Mehmed			Asakir-i Mansure'de
239	Kardeşi	Abdülkadir	Emred	14	
240	Kardeşi	Mustafa		11	

70'li yıllarda Çetmi (Mektebin önü)

241	89	Topal hüseyin oğlu Solak Memiş	Siyah sakallı	28	Rençber
242	Oğlu	Hasan Hüseyin		9	
243	90	Müteveffa (.....?) oğlu Halil oğlu Ahmed	Emred	12	
244	Kardeşi	Hüseyin		5	
245	91	Girig? Mehmed oğlu Abdurrahman veled-i Mehmed	Kır sakallı	57	Rençber
246	92	(.....?) İkizoğlu İbrahim veled-i Mustafa		35	
247	93	İmamin Molla Ahmed veled-i Abdülkadir	Ak sakallı	75	Fukaradan
248	Oğlu	Molla Ahmed	Emred	12	İlim talebesi
249	94	Müteveffa Kösenin oğlu Hacı Ali'nin oğlu Hasan		3	
250	Kardeşi	Mehmed		1	
251	95	Kara Mehmed'in oğlu Mustal?	Ak sakallı	49	Fukaradan
252	Oğlu	Mehmed	Sarı bıyıklı	23	
253	96	Yörük Ali veled Osman	Sarı sakallı	43	Rençber
254	Oğlu	Osman		4	

2000'li yıllarda Çetmi...

RAHMET OLA...

AHMET CENGİZ (FÜRÜLERİN AHMAT)

Fürülerin Ahmat diye bilinir
Bugün vefat eden muhterem kişi
Tütü Hasan kız Fatma eşidir
Çetmiliyi üzdü garip gidişi

Fürüler denirdi sülalesine
Kör Ahmat denirdi lakap olarak
Babası Mahmut'tur Anne Emine
Hep hatırlamıştır saygı duyarak

Abdullah yaşayan erkek kardeşi
Halil eşi Fatma vefat edendir
Ayşe Polat sağdır Musa'nın eşi
Dördü aynı evde büyütülendir

Cömeşin üstünde vardı evleri
Orada geçirdi bütün ömrünü
Olmadı hayattan beklentileri
Şükürle, sabırla geçirdi günü

Dört oğlu bir kızı dünyaya gelmiş
Onları büyütmüş evlendirmişti
Gençliğinde güçlü dağı devirmiş
Evinin rızkını temin etmişti

Çocukları Mahmut, Ramazan, Ali
Bir de Abdullah var vefat etmiştir
Kızı Emine'dir yıllardır evli
Vural Eşe eşi diye bilinir

NIĞMETULLAH UÇAR

nigmatullahucar@hotmail.com

Eşiyle birlikte gün geçirirken
Yinede mutluydu huzur bulurdu
Gençlik günlerini hayal ederken
İmkânsızlıklarla mutlu olurdu

Altı ay öncesi eşi ölmüştü
Ayrılığı ona zor geliyordu
Onun gidişine çok üzülmüştü
Yaşarken dünyada gülemiyordu

Seksen üç yaşında yalnız yaşarken
Görüyordu kendi ihtiyacını
Düşünce kırmıştır bir ayağını
Yaşamıştır yeni acılarını

Hastaneye gitti bir süre kaldı
Ameliyat olup geri gelmiştir
Oğlu Mahmut onu yanına aldı
Rahat ettirerek hürmet etmiştir

Yatak rahat ama gönül neşesiz
Dünyada gözü yok yaşamak için
Bedeni yaşlanmış kalmış çaresiz
Tadı bile yoktur hoş hayallerin

Bugün süre dolmuş yetmiş vadesi
Cansız kalan beden kefenlenecek
Gerçekleşecektir defnedilmesi
En çok sevdikleri onu gömecek

Mezarı kazıldı karlı zeminde
Cuma sonrasında yapıldı defin
Aynı dua vardı sevdiklerinde
Yüce Mevlam ona rahmet eylesin

Sevdikleri şimdi hayal kuruyor
Bütün hayatını düşünüyordur
Herkes kendisini tam sorguluyor
Bazısı mutlaka üzülyordur

Sevdiklerimize sahip çıkarsak
Ölümünde keşke demeyeceğiz
Yanına vararak hatır sorarsak
Pişmanlık koduna girmeyeceğiz

Bir kürek toprağım bulunsun diye
Sevdiklerin seni mezara koyar
Sonra mezarlıktan döner geriye
Bir iki gün geçince hep unuturlar

Niğmetullah bunu düşündüğünde
Gönlüne zindandır dünya sarayı
Bugün bu işlemler oldu köyünde
Allah rahmet etsin yat Ahmet dayı

EVLENENLER-NİŞANLANANLAR

-Rahmetli Mahmut Usta'nın İbrahim'in oğlu EKREM ÖZTÜRK'ün 3 Ocak 2015 Cumartesi günü Kepez- Antalya da düğün merasimi yapıldı.

-Eski Muhtarlarımızdan İbrahim Oğuz'un oğlu HÜSEYİN OĞUZ'un 3 Ocak 2015 Cumartesi günü Antalya'da nişan merasimi oldu.

-Yusuf Karadeniz'in oğlu ÖMER KARADENİZ'in 12 Nisan 2015 Pazar günü Antalya'da düğün merasimi yapıldı.

-Ramazan Bayram'ın oğlu MUSTAFA BAYRAM'ın 15 Nisan 2015 Çarşamba günü Antalya'da düğün merasimi oldu.

-Fahri Bakdemir'in oğlu RECEP BAKDEMİR'in 21 Nisan 2015 Salı günü Antalya'da düğün merasimi yapıldı.

-Gök Kerim Mustafa'nın oğlu Kerim Üre'nin kızı FATMA ÜRE Hanımın 3 Mayıs 2015 Pazar günü Antalya'da düğün merasimi oldu.

-Diken Kuşu Osman'ın oğlu HASAN UÇAR'ın 30 Nisan 2015 Perşembe günü Antalya'da düğün merasimi yapıldı

HASTA VE DÜŞKÜN OLANLAR

-MEHMET BOZDOĞAN [Demirci Mehmet], Rahmetli Deli Ali eşi HAVVA USLAN, Muzaffer Bayram'ın eşi ve Rahmetli Mehmet Yazıcı'nın eşi AYŞE YAZICI tedavi görüyor.

-Niğmetullah UÇAR, Abdullah GÖKGÜN, Hüseyin VAROL, Nusret BAKDEMİR ameliyat oldular.

Nişanlanan ve evlenen genç kardeşlerimize ömür boyu sağlık ve huzur temenni eder hayırlı geçimler dileriz.

Rahatsız olan hemşehrilerimize acil şifalar temenni ederiz.

-Çetmililer Vakfı Antalya irtibat büromuz 3 Nisan 2015 cuma günü hemşehrilerimizin katılımlarıyla hizmete açıldı. Allah hayırlı eylesin.

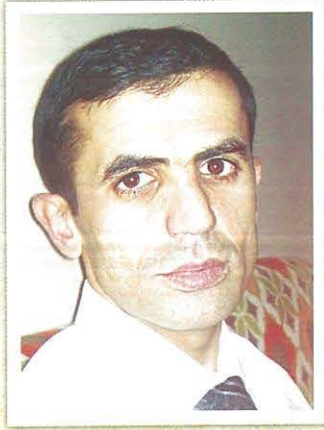
-İzmir'deki hemşehrilerimiz 3 Mayıs 2015 Pazar günü Geleneksel Çetmililer Pikniği'nde buluştular. Allah daim eylesin.

İzmir'deki Çetmililer pikniğinden...

Merhaba değerli dostlar. Yeni bir sayıda yeni bir bulmaca ile karşınızdayız. Bu sayımızda aramızdan bizleri hüzne gark ederek ayrılan ve rahmetle yad ettiğimiz Çetmili büyüklerimizi ve Çetmimize özel bazı lakap ve sülale adlarını bulmacamıza taşıdık. Bulmacamızı dikkatle inceleyerek verilen isimleri bulmacamızda bulmanızı istiyoruz. HAYDİ KOLAY GELSİN...

ALİ TUĞRUL AKKOCA

aliakkoca42@gmail.com

AVCI DAYI – OSMAN DAYI – AYŞE ÖĞÜT- SAFİYA- ACI BİBER – KELEŞ – GÜSSÜN ALİ – ALİ GÜÇLÜ – KARAGÜLLE – GÜDÜK ESE – EBIŞ HASAN – KEMBİL – UFAKLİK – TAKAVİT – ÇANDIR – GEBEŞ – ŞEKİRLER – HÜSEMLER – GADIGIZI – KÖSELER – EMİNLER – TAPPIDIK – KÖR AHMET – ÜTÜKLER – GARAGİLİK

U	S	A	F	İ	Y	A	J	F	J	G	G	P	K	K	A	T	F	U	R
L	T	P	M	X	I	T	Z	I	J	I	A	L	I	Ö	Ş	V	G	E	E
I	N	Q	I	K	Y	A	B	R	T	R	R	Q	D	R	E	J	F	M	L
Y	G	B	W	I	A	K	K	Y	P	E	A	Q	I	A	L	L	H	İ	K
A	H	M	H	L	D	A	Ö	Y	D	L	G	T	P	H	E	D	P	N	Ü
D	T	F	B	K	N	V	S	F	I	R	İ	X	P	M	K	G	A	L	T
I	O	B	I	A	A	İ	E	N	E	İ	L	I	A	E	O	Y	C	E	Ü
C	İ	I	M	F	M	T	L	M	M	K	İ	F	T	T	A	S	P	R	Q
V	J	L	Y	U	S	F	E	B	O	E	K	H	Y	D	Z	N	M	D	I
A	I	N	A	U	O	C	R	V	Z	Ş	A	W	K	Y	J	A	O	N	B
O	J	B	Y	N	T	R	E	B	İ	B	I	C	A	P	I	S	Q	N	A
Ş	Y	R	N	O	Ü	P	X	R	L	A	K	K	P	E	H	A	R	J	Y
E	L	G	E	U	F	S	X	R	I	R	L	W	C	S	R	H	H	V	Ş
B	L	A	N	L	J	R	S	T	G	D	K	İ	E	E	P	Ş	U	V	E
E	B	D	S	N	M	U	A	Ü	S	A	N	X	G	K	D	İ	H	X	Ö
G	O	I	I	H	E	E	F	K	G	J	N	A	Z	Ü	X	B	O	C	Ğ
S	M	G	Q	N	X	S	S	Y	A	G	M	I	Ç	D	Ç	E	V	F	Ü
O	O	I	K	A	R	A	G	Ü	L	L	E	B	Y	Ü	N	L	Q	L	T
J	N	Z	T	T	S	E	D	A	H	Z	L	N	M	G	X	C	Ü	K	İ
D	J	I	D	A	O	M	N	U	B	K	E	M	B	İ	L	A	D	N	C

BAŞARI

Başarı deyince aklımıza farklı şeyler gelir. Toplumun gözünde başarı; iyi bir maddi gelir getiren kariyer, büyük bir ev, lüks bir arabadır. Aslında bunlar başarılı olmanın tanımı olamaz. Ralph Waldo Emerson 'in başarıyı şöyle tanımlamıştır:

BAŞARI;

Sık sık gülmek ve çok sevmektir. Akıllı insanların ve çocukların sevgisini kazanmaktır;

Dürüst eleştirmenlerin onayını almak;

Sahte dostların arkadan vurmalarına dayanmaktır.

Güzeli sevmektir;

Herkesin en iyi yanlarını bulmaktır.

Karşılık beklemeyi hiç düşünmeden kendiliğinden vermektir.

Geride ister sağlıklı bir çocuk, ister kurtarılmış bir ruh, ister bir parça yeşil bahçe, ister iyileştirilen bir sosyal durum bırakarak dünyanın iyileşmesine katkıda bulunmaktır.

Gönlünce eğlenmek ve gülmek, Kendinden geçerek şarkı söylemektir.

Tek bir kişi bile olsa, birinin sizin varlığınıza otürü daha rahat nefes aldığını bilmektir.

İşte tüm bunlar başarılı olmaktır.

EN İYİ BEN OLMALIYIM..

Öğretmen sınıftaki zeki fakat kışkanç öğrenciye : "Niçin arkadaşlarını çekemiyor, onların yaptıklarını bozup kavga ediyorsun?" diye sordu.

Öğrenci, bir süre düşündükten sonra, "Çünkü onların beni geçmelerini istemiyorum." dedi. "En iyi ben olmalıyım."

Öğretmen, masasından kalktı, eline bir parça tebeşir aldı ve yere 15 cm. uzunluğunda bir çizgi çekti, kışkanç öğrenciye bakarak, "Bu çizgiyi nasıl kısaltırsın?" dedi.

Öğrenci bir süre bu çizgiyi inceleyip içinde çizgiyi birçok parçaya

bölmek de olan birkaç yanıt verdi. Öğretmen, yanıtları kabul etmedi ve yere ilkinden daha uzun bir çizgi çekti. "Şimdi birinci çizgi nasıl görünüyor?" diye sordu.

Öğrenci utana sıkıla, "Daha kısa" diyerek başını öne eğdi.

Öğretmen bu yanıt üzerine öğrencisine unutmaması gereken şu öğüdünü verdi: "Bilgini ve yeteneklerini artırarak kendi çizgini uzatman, rakibinin çizgisini bölmeye çalışmandan daha iyidir."

TEBESSÜM...

Küçük kız, hüznü bir yabancıya gülümsedi. Bu gülümseme adamın kendisini daha iyi hissetmesine sebep oldu. Bu hava içinde

yakın zamanda kendisine yardım eden bir dosta teşekkür etmediğini hatırlayarak ona bir not yazdı ve yolladı.

- Arkadaşı bu teşekkürden o kadar keyiflendi ki, her öğle yemek yediği lokantada garson kıza yüklü bir bahşiş bıraktı.

- Garson kız ilk kez aldığı bu bahşişin bir kısmını akşam eve giderken her zaman köşe başında oturan fakir adamın şapkasına bıraktı.

- Adam öyle ama öyle minnettar oldu ki... İki gündür boğazından aşağı lokma geçmemiştir. Karnını ilk defa doyurduktan sonra bir apartman bodrumundaki odasının yolunu ısıklık çalarak tuttu.

Öyle neşeliydi ki bir saçak altında titreyen köpek yavrusunu görünce kucağına aldı.

- Küçük köpek gecenin soğuktan kurtulduğu için mutluydu. Sıcak odada sabaha kadar koşturdu.

- Gece yarısından sonra apartmanı dumanlar sardı, bir yangın başlıyordu. Dumanı koklayan köpek öyle bir havlamaya başladı ki, önce fakir adam uyandı, sonra bütün apartman halkı...

- Anneler, babalar dumandan boğulmak üzere olan yavrularını kucaklayıp ölümden kurtardılar...

Bütün bunların hepsi, beş kurşuluk bile maliyeti olmayan bir tebessümün sonucuydu...

Antalya'dan selamlar :)

Çetmi'den sevgilerle :)

Safa, Merve ve Ali kardeşler...

Biz de Çetmi'deyiz :)

GÖÇ GAVIDI GÖÇ KÖMBESİ

ŞEREF ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com

Sevgili Dostlar; Coğrafi konum itibari ile Çetmi yayla bir yerdedir. Buna rağmen Çetmililer yine de yaylaya göçerdi. Demek ki yaylanın da yaylası varmış. Yayla göçü, bizim kuşağın çocukluğunda havanın yağış durumuna göre mayıs ayının ikinci yarısı ile haziran ayının ilk günleri arasında uygun bir günde ve genellikle cumartesi ya da pazartesi günleri yapılırdı. Göç günü, Camide Cuma namazından önce veya sonra kararlaştırılır, köylüye rahmetli Göbüd Ali'nin telalı ile duyurulurdu. Yayladan dönüş göçü de, köy önü olarak anılan Kuzan, Ekinlik, Bolayalanı gibi yerlerdeki ekinlerin biçilme zamanı olan temmuz ayının ilk yarısıdır.

Göç tarihi günü gününe belli olmasa da mevsimi geldiği zaman hazırlıklar kendiliğinden başladı. Bu hazırlıklar arasın da yaylaya göçerken ikram edilen "Göç gavidı" ile yayladan köye dönerken ikram edilen "Göç Kömbesi" meşhurdu. "Göç Gavidı" şöyle yapılır: Gavid yapmadan önce Gavırğa yapılması gerekir. Gavırğa; buğday, darı, güneşiki, nohut kuru yemiş ve tahılların ekmek sacının çukur kısmında ateş üstünde gavrılması ile yapılır.

Gavırğa yapıldıktan sonra çerez olarak da tüketilebilir. Gavid yapılacak gavırğa yarma taşında çekilerek un haline getirilir. Toz halin getirilen gavırğa unu bekmez ile öyle güzel karıştırılır ki elinizle avuç avuç yediğiniz halde ele bulaşmaz. Kıvamını çok iyi tutturmak gerekir, sonra elegarşı ne derler.

Hazırlanmış olan "Göç Gavidı" artık göç esnasında yol boyunca erkek, kadın, çoluk, çocuk, genç, ihtiyar herkese ikram aşamasına gelmiştir. Çetmi'nin o eli öpülesi vefakâr, cefakâr, çileli kadınları, analarımız, bacılarımız, gavidı helkeye doldurur, helkeyi de koluna takar. Bir taraftan önündeki ineğini, koyununu, keçisini, eşeğini sürerken, bir taraftan da yakınından gelip geçenlere helkesini uzatır "Gavid alın gülüm, Gavid alın ağa, Gavid alın cice" der. O tertemiz havayı teneffüs ederek, o şırl şırl akan buz gibi sulardan içerek yola devam ederken yorgunluğumuzu unutturan, enerji veren gavid yenmez mi?

Türkiye'nin hemen hemen her yerinde "Kömbe" ya da "Gömbe" adında bir hamur işi yiyecek vardır. Çetmililerin yemek kültüründe olan

kömbenin de çeşitleri var. Ancak "Göç Kömbesi" başka. "Göç Kömbesi" öyle yufka açılarak, tepsiye yerleştirilerek içine ceviz, tomata, yağ konularak fırında pişirilen leğen kömbesi değildir. Adı üstünde "Göç Kömbesi" göç zamanı yapılır. Yaklaşık bir iki kilo ağırlığında hamur parçası el ile kabaca şekillendirildikten sonra sıcak kül içine gömülerek pişirilir. Kömbe ye kül yapışmasın diye gömülmeden önce yüzeyleri hafifçe pişirilir. Pişmiş haldeki kömbe soğumadan bıçakla küçük küçük doğranır, ufalanır. Uygun kap içinde tereyağı ve kaymak ile sıcak haldeki ufalanmış kömbe ovulur. Yağ ve kaymak her tarafına güzelce işlemiş olan kömbe artık kaşık kaşık yemeye, yedirmeye hazırdır. Yanında buram buram buğusuyla mis gibi kokusunu hissettiren bir tas sıcak süt de varsa daha da nefis olacaktır. Afiyet olun.

Sevgili Dostlar; Aslında yayla göçü başlı başına bir belgesel olur. Benim çocuk aklımdan silinmeyen hatıralar bunlar. Yeni dergilerde, yeni yazılarda buluşmak dileğiyle selam olsun Çetmiye, Çetmililere...

HAC YOLCULUĞU

ABDULLAH GÖKGÜN

abdullah-gokgun42@hotmail.com

Yıllardır hayaliyle yanıp tutuştuğum Mekke yolculuğu 2013 yılı nisan ayında umre yolculuğu ile başladı. Hani derler ya oraya parası olan değil çağrılan gider, aynen öyle oldu. Antalya'dan uçağa bindiğimizde öyle heyecan vardı ki bir an önce Kabe'ye kavuşmak istiyoruz. Cidde hava alanına inip, Mekke ye doğru hareket ettiğimizde heyecan daha da arttı. Otele yerleştikten sonra Kabe'ye gidiyoruz. Aman Allah'ım burası o kadar mı güzel, siyahı, beyazı aynı safta, omuz omuza ibadet ediyoruz. Gözlerimizden akan yaş sanki sel oldu. Cenab-ı ALLAH (c.c.) herkese nasip etsin. Uzatmayayım burada dedim ki; Yarabbi bana ve buraya gelemeyen kardeşlerimize bir de hac yapmayı nasip eyle. Sonrasında Nur dağı ve diğer ziyaret yerlerini Gördük. Duygu dolu bir şekilde istemeyerek te olsa oradan ayrıldık. Sonra Pey-

gamberimizin (s.a.) bulunduğu Medine'ye hareket ettik. Hayatımda ilk kez sevgiliye kavuşmak ne kadar güzel, gidiyoruz ama yollar bitmiyor. Bir an önce kavuşmak, üzerimdeki emanetleri sahibine ulaştırmak istiyorum. Nihayet ALLAH (C.C.) sağ salim oraya da ulaştırdı. Otele yerleşip, hemen sevgililer sevgilisine gitmeye hazırlandık. Sevgilinin önünden geçip selamlıyorsun, köyünden kentinden aldığı emanetleri veriyorsun. Hasılı buralar anlatmakla bitmez. Dönüyoruz bir sonraki hac yolculuğuna...

Hep diyordum Yarabbi haccl bana ve gidemeyenlere hayatında bir kez de olsa nasip eyle diye. Şöyle söyleyeyim yukarıda bahsetmiştim orada içten yapılan duaların geri çevrilmeyeceğini biliyordum. Ve dualarımın karşılığı oldu. Bir gün kardeşimin düğününde [2013 yılı Ağustos ayı] Salih diye bir kardeşim bana dedi ki; seni hacca göndereyim mi? Bir anda nasıl gözlerimin içi parladı ne yapacağımı şaşırdım. Sevinerek bu kardeşime sarıldım dedim ki kardeşim Salih bu sene umre yaptım bana gelecek seneye garanti verir misin hazırlıklı değilim. Tamam dedi benim bu sevincimi kursağımda bırakmadı. Antalya'ya gelip yakınlarıma dediğim zaman "yok ya sen yazılmadan nasıl gidersin" dediler. Mevsimlik işçi olarak gideceğim dedim. Günler yaklaşıyor bendeki heyecan dorukta. Yanıma arkadaş arıyorum. Dünürüm Mehmet KESKİN' e durumu anlatınca hemen giderim dedi sevincini gözlerinden okuyordum. O mübarek topraklara umreye de beraber gitmiştik. Beraber çalıştığım Hasan Mert arkadaşım olayı anlattım, giderim dedi. O'da hazırlıklara başladı. ALLAH (c.c.) ondanda razı olsun. Aynı gün akşamı sohbet ortamında Mahalle muhtarımız Mustafa YORGANCI' ya olayı anlatınca

oda hemen sevinçten havalara uçtu giderim dedi. Ekip hazır. Gün yaklaştıkça heyecan dorukta, derken şirketten bir mesaj geldi. "18 Eylül'de İstanbul Sabiha GÖKÇEN hava alanından uçulacak." Hayatımda aldığım en önemli mesajdı. Arkadaşlarıma söyledim mutluluktan uçuyorduk. İhramları giyerek Cidde ye indik. Oradan otobüslerle Mekke ye ulaşip, ibadetlerimize başladık. Ne güzel bir mutluluk ne güzel bir duygu, Allah (C.C.) herkese nasip etsin.

Görevleri yerine getirirken farz, vacip, sünnet v.b. hususlara azami gayret göstermiş olup, Hanefi mezhebinin görüşleri ve Ehl-i Sünnet mezheplerden olan Şafi mezhebinden de yararlandık. Hepsinin ittifak ettiği hususlarda, genel anlamda ibadetlerimizi yapmaya gayret ettik. Mekke'de kaldığımız süre içinde Kabe' ye çok yakın olan Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu evi ziyaret ettik. Orada dua ettik. Burası şu an kapalı olup müze-ye çevrilmiş durumda. Cennetül muallaya, Hatice validemizin mezarını ziyaret ettik. Cennetül baki'de olduğu gibi kimin nerede olduğu belli değil. Sadece Hz. Hatice validemizin kabrinin bulunduğu yer çevrilmiş.

Okuduğumuz sûreleri bağışlayıp, dualarımızı yaptıktan sonra, Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.)'in cinlere namaz kıldırıldığı yerde bulunan Cin Mescidi'ni ziyaret ettik.

Arafe gününden bir önceki gün olan Tervin günü saat 17:00 den itibaren otelden ayrılmamız söylendi. Arafat'a çıkılacaktı ALLAH (c.c.) hikmeti o gün Cumaydı. Saatlerce bekledikten sonra gece saat 12 .00 gibi otobüs- lere binip Arafata ulaştık. Tabi biz mevsimlik işçi olarak gittiğimizden bize ayrılmış bir mektep yoktu. Biz zaten önlemimizi almıştık. Hasırlarımızla beraber gölgesi koyu bir ağacın altına

oturduk. Beklerken ne göreyim, köylümüz ' Mehmet ÇİLEK ve Mehmet BAKDEMİR' ellerinde birer poşet gidiyorlar. Görünce o kadar mutlu oldum ki; bunu size izah etmem zor. Hacılar nere gidiyorsunuz dedim. Beni görünce olarda sevindi. Dayılarımızla bir kahvaltı yaptık. Öğle namazı vaktinde Cem-i Takdim yaparak hem öğle namazını hem de ikindi namazını peş peşe kıldık. Sonrasında Arafat Vakfesi için yapılan duaya iştirak ettik. Haccın bu önemli farzını böylece yerine getirmiş olduk. Akşam saat: 20:30 civarında otobüslerle Arafat'tan Müzdelife'ye hareket ettik. Müzdelife'de Cem-i Tehir yaparak akşam namazını da yatsı namazı vaktinde peş peşe kıldık. Vacip olan Müzdelife vakfesini yaptıktan sonra yürüyerek Mina'ya, şeytan taşlama mahalline (yaklaşık 9 km) ulaştık. Gece 01:00 civarında ilk gün sadece büyük şeytana 7 (yedi) taş

attık. Ziyaret tavafi sonrası kıldığımız tavaf namazından sonra, Safa ve Merve tepeleri arasında Say'ımızı da yaptık. Sonrasında tıraş olarak ihramdan çıktık.

Bayramın 2. ve 3.günü sırayla küçük şeytana orta şeytana ve büyük şeytana 7 (yedi) şer taş atarak görevimizi tamamladık.

Peygamberimiz Hz .Muhammed (s.a.s)'in hicrette saklandığı Sevr mağarasının bulunduğu Sevr dağına 2.5 saat gibi bir zamanda çıktık ve ilk vahyin geldiği Hira Mağarası'nın bulunduğu Cebel-i Nur'a gittik. Ama saatlerce bekledikten sonra bu ziyareti gerçekleştirdik. Bu güzellikleri o ortamda yaşamak gerekir. Hicret için Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) en yakın arkadaşı Ebu Bekir (r.a.) ile Mekke'den Medine'ye hicret için yola çıktığında, öncelikle Mekke'nin aksi istikametine giderek, farklı bir yöntem ortaya koymuştur. Onları koruyan Cenab-ı Hak'tır. Allah

(c.c.) anında onları Medine'ye de gönderirdi. Buradan çıkarcamız en önemli ders şudur: Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) ve beraberindeki sadık arkadaşı Hz. Ebubekir ile Müşriklerin arasındaki engel sadece bir örümcek ağından ibaretti. Allah (c.c.) koruyan, kollayan her şeye gücü yeten güç ve kuvvet sahibidir. Bu kutsal yolculuk süresince çok güzel dostluklar elde ettik. Dünya Müslümanlarından birçokları ile tanışıp konuştuk. Ülkemizden çok sevdiğimiz hacı kardeşlerimizle çok güzel tavaf- lar, ibadetler, sohbetler ve iyilik- lerde beraber olduk.

Allah (c.c.) cümlemize daha nice Umreler, Haclar, Tavaflar yapmayı nasip etsin.

Orada görüştüğüm Hacı arkadaşlarım ve Mehmet ÇİLEK, Mehmet BAKDEMİR, Emin BAKDEMİR ve Hüseyin BALCI dostlarımıza selam, sevgi ve saygılarımı sunarım...

HAK TİCARET
Hırdavat - Boya - Elektrik ve Su Malzemeleri

CASATI
HAK TİCARET

HIRDAVAT - SU TESİSATI - ELEKTRİK - BOYA

HER ÖLÇÜ DÜŞAKABIN 199 ₺

Ebubekir Bozdemir
0 507 281 68 81

Emin Bozdemir
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No:103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN

FİRDEVS ASLAN

A1-A 2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

DUMA

0-12 Yaş Çocuk Giyim

Yunus Emre Mah. Kaplıkaya Sk. No: 25 Yıldırım / BURSA
Tel: 0.224. 361 26 59 Gsm: 0535 889 26 72
www.duhabebe.com - duhabebe@hotmail.com

aysu

PLASTİK

Süleyman Üre
0533 967 08 88

Tüm ürün ve hizmetlerimiz,
peşin fiyatına kredi kartı ile
10 taksitle yapılır.

Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sokak No: 121
Tel- Fax: 0242 221 25 91 Antalya | TÜRKİYE
e-mail: info@aysuplastikantalya.com

BT

BİRCAN TEKSTİL

Mehmet Bircan

Gsm: 0.533 691 06 82

K. Karabekir Mah. Kibar Sk.
No: 11 Yıldırım / BURSA

Tel&Fax: 0.224 364 40 58
mehmetbircan@hotmail.com